

ZEVENENTWINTIGSTE HOOFDSTUK

EXODUS 27:1-21

De Leer van de Naasteliefde en van het Geloof

9701. Nu zal worden gesproken over de innerlijke en de uiterlijke mens.

9702. Degenen die slechts een gewone voorstelling hebben ten aanzien van de innerlijke en de uiterlijke mens, geloven dat het de innerlijke mens is die denkt en die wil en de uiterlijke die spreekt en die handelt, aangezien denken en willen innerlijk is en daaruit spreken en handelen uiterlijk.

9703. Maar men moet weten, dat niet alleen de innerlijke mens denkt en wil, maar ook de uiterlijke; anders echter wanneer zij verbonden zijn en anders wanneer zij gescheiden zijn.

9704. Wanneer de mens inzichtsvol denkt en wijs wil, dan denkt hij en wil hij vanuit het innerlijke; maar wanneer de mens niet inzichtsvol denkt en niet wijs wil, dan denkt en wil hij niet uit het innerlijke.

Dus, als de mens goed denkt over de Heer en over de dingen die van de Heer zijn en wanneer hij goed denkt over de naaste en over de dingen die van de naaste zijn en hun goed wil, dan denkt en wil hij vanuit het innerlijke; maar wanneer de mens boos over hen denkt en hun boos wil, dan denkt en wil hij niet uit het innerlijke.

Goed denken is vanuit het geloof van het ware en het goede willen is uit de liefde van het goede; maar boos denken is vanuit het geloof van het valse en boos willen is uit de liefde van het boze.

9705. In één woord: voor zoveel als de mens in de liefde tot de Heer is en in de liefde jegens de naaste, voor zoveel is hij in de innerlijke mens en denkt en wil hij van daaruit en spreekt eveneens van daaruit en handelt daaruit; maar voor zoveel als de mens in de zelfliefde is en in de liefde van de wereld, voor zoveel is hij in de uiterlijke mens en ook voor zoveel als hij durft, spreekt en handelt hij daaruit.

9706. De oorzaak hiervan is dat de mens is geschapen tot het beeld van de hemel en tot het beeld van de wereld: de innerlijke mens tot het beeld van de hemel en de uiterlijke tot het beeld van de wereld; daarom vanuit het innerlijke denken en willen, is denken en willen vanuit de hemel, dat wil zeggen, door de hemel uit de Heer; maar vanuit het uiterlijke denken en willen, is denken en willen uit de wereld, dat wil zeggen, door de wereld vanuit zichzelf.

9707. Er is zo in voorzien en het is zo geordend door de Heer, dat voor zoveel als de mens uit de hemel, dat wil zeggen, door de hemel uit de Heer, denkt en wil, voor zoveel zijn innerlijke mens wordt geopend; de opening is tot de hemel tot aan de Heer Zelf toe; vandaar wordt andersom, voor zoveel als de mens uit de wereld, dat wil zeggen, door de wereld uit zichzelf, denkt en wil, voor zoveel de innerlijke mens gesloten is en wordt de uiterlijke geopend; de opening is tot de wereld en tot zichzelf.

9708. Opdat de uiterlijke mens in de orde wordt teruggebracht, moet hij aan de innerlijke mens zijn ondergeordend worden en hij wordt dan ondergeordend wanneer hij gehoorzaamt; voor zoveel als dit gebeurt, is ook de uiterlijke mens wijs.

Dit wordt daaronder verstaan dat de oude mens met zijn begeerten heeft te sterven, opdat de mens een nieuw schepsel zal worden.

9709. Zij bij wie de innerlijke mens is gesloten, weten niet dat er een innerlijke mens is, ook geloven zij niet dat er een hemel is en dat er een eeuwig leven is; en wat wonderlijk is, zij menen niettemin wijzer te denken dan anderen, want zij hebben zichzelf en hun eigen zaken lief en zij aanbidden die.

Anders zij, bij wie de innerlijke mens is geopend naar de hemel tot de Heer; dezen zijn immers in het licht van de hemel, dus in de verlichting uit de Heer; eerdergenoemden echter zijn niet in het licht van de hemel, maar in het licht van de wereld, dus in een verlichting uit henzelf; degenen die worden verlicht uit zichzelf en niet uit de Heer, zien het valse als waar en het boze als goed.

Exodus 27 : 1 – 21

1. En gij zult maken het altaar van houten van Sittim, vijf ellen de lengte en vijf ellen de breedte; vierkant zal het altaar zijn; en drie ellen zijn hoogte.
2. En gij zult maken zijn hoornen op zijn vier hoeken; uit hetzelfde zullen zijn hoornen zijn; en gij zult het overtrekken met brons.
3. En gij zult maken zijn kommen om de as weg te nemen en zijn schoppen en zijn bekkens en zijn gaffels en zijn tangen; voor al zijn vaten zult gij maken van brons.
4. En maken zult gij het een rooster, een netwerk van brons; en gij zult maken op het net vier ringen van brons, op zijn vier uiteinden.
5. En geven zult gij het onder de omloop van het altaar van beneden; en het net zal zijn tot aan het midden van het altaar.
6. En gij zult maken handbomen voor het altaar, handbomen van houten van Sittim en gij zult ze overtrekken met brons.
7. En zijn handbomen zullen in de ringen worden gedaan en de handbomen zullen zijn op de twee zijden van het altaar, bij het dragen ervan.
8. Een holte van panelen zult gij het maken, gelijk als het is gezien van u op de berg, aldus zullen zij maken.
9. En gij zult maken de voorhof van het habitakel, aan de hoek van de middag tot het zuiden; de tapijten voor de voorhof, van getweernd fijn lijnwaad, honderd in de el de lengte aan de ene hoek.
10. En zijn kolommen twintig en haar voetstukken twintig, van brons; de haken van de kolommen en de banden ervan van zilver.
11. En aldus aan de hoek van het noorden in de lengte; de tapijten honderd in de lengte en de kolommen ervan twintig en haar voetstukken twintig, van brons; de haken van de kolommen en haar banden van zilver.
12. En de breedte van de voorhof aan de hoek van de zee, tapijten van vijftig ellen, de kolommen ervan tien en de voetstukken van deze tien.
13. En de breedte van de voorhof aan de hoek van het oosten naar de opgang, vijftig ellen.
14. En vijftien ellen de tapijten voor een vleugel, de kolommen ervan drie en de voetstukken van deze drie.
16. En voor de poort van de voorhof een bedekking van twintig ellen, van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad, het werk van een borduurder; de kolommen ervan vier en de voetstukken van deze vier.

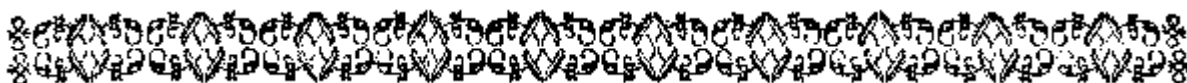
17. Al de kolommen van de voorhof rondom gegord met banden van zilver; hun haken van zilver en hun voetstukken van brons.

18. De lengte van de voorhof honderd in de el en de breedte vijftig bij vijftig en de hoogte vijf ellen, van getweerd fijn lijnwaad en de voetstukken ervan in brons.

19. En aangaande al de vaten van het habitakel in alle dienst ervan en al de pinnen ervan en al de pinnen van de voorhof, van brons.

20. En gij zult de zonen Israëls gebieden en laten zij nemen tot u olijfolie, zuivere, gestoten, voor de luchter, om te doen opgaan de lamp bij voortduur.

21. In de tent der samenkomst, van buiten de voorhang, die over de getuigenis is, ordenen zal die Aharon en zijn zonen van de avond tot aan de morgen vóór Jehovah; een inzetting der eeuw voor hun geslachten van met de zonen Israëls.

INHOUD

9710. Er wordt in dit hoofdstuk in de innerlijke zin gehandeld over de eredienst van de Heer uit het goede van de Liefde; deze eredienst wordt aangeduid met het altaar en in het algemeen beschreven met alle dingen die van het altaar zijn.

9711. Daarna wordt er gehandeld over de laatste hemel, die wordt uitgebeeld door en beschreven met de voorhof.

9712. Tenslotte wordt er gehandeld over het goede van de naastenliefde, waardoor de geestelijke hemel in de waarheden van het geloof wordt verlicht uit de Heer; deze dingen worden aangeduid met de olijfolie en met de luchter.

DE INNERLIJKE ZIN

9713. vers 1-8. *En gij zult maken het altaar van houten van Sittim, vijf ellen de lengte en vijf ellen de breedte; vierkant zal het altaar zijn; en drie ellen zijn hoogte. En gij zult maken zijn hoornen op zijn vier hoeken; uit hetzelfde zullen zijn hoornen zijn; en gij zult het overtrekken met brons. En gij zult maken zijn kommen om de as weg te nemen en zijn schoppen en zijn bekkens en zijn gaffels en zijn tangen; voor al zijn vaten zult gij maken van brons. En maken zult gij het een rooster, een netwerk van brons; en gij zult maken op het net vier ringen van brons, op zijn vier uiteinden. En geven zult gij het onder de omloop van het altaar van beneden; en het net zal zijn tot aan het midden van het altaar. En gij zult maken handbomen voor het altaar, handbomen van houten van Sittim en gij zult ze overtrekken met brons. En zijn handbomen zullen in de ringen worden gedaan en de handbomen zullen zijn op de twee zijden van het altaar, bij het dragen ervan. Een holte van panelen zult gij het maken, gelijk als het is gezien van u op de berg, aldus zullen zij maken.*

En gij zult maken het altaar betekent het uitbeeldende van de Heer en van de eredienst van Hem; van houten van Sittim, betekent de gerechtigheid; vijf ellen de lengte en vijf ellen de breedte, betekent evengelijk uit het goede en uit het ware; vierkant zal het altaar zijn, betekent zo het gerechte; en drie ellen zijn hoogte, betekent het volle ten aanzien van de

graden; en gij zult maken zijn hoornen, betekent de macht; op zijn vier hoeken, betekent op elke wijze; uit hetzelfde zullen zijn hoornen zijn, betekent de macht vanuit het goede; en gij zult het overtrekken met brons, betekent het uitbeeldende van het goede; en gij zult maken zijn kommen om de as weg te nemen, betekent de te verwijderen dingen na de nutten; en zijn schoppen en zijn bekkens en zijn gaffels en zijn tangen, betekent de wetenschappelijke dingen die samenhouden en aan elk nut van dienst zijn; voor al zijn vaten zult gij maken van brons, betekent alle dingen uit het goede; en maken zult gij het een rooster, een netwerk, betekent het zinlijke, dat het laatste is; van brons, betekent ook uit het goede; en gij zult maken op het net vier ringen van brons, betekent de sfeer van het goede waardoor de verbinding is; op zijn vier uiteinden, betekent overal; en geven zult gij het onder de omloop van het altaar van beneden, betekent dit in de laatste dingen; en het net zal zijn tot aan het midden van het altaar, betekent de uitbreiding van het zinlijke; en gij zult maken handbomen voor het altaar, betekent de macht van samen te houden in de staat van het goede; handbomen van houten van Sittim, betekent het goede van de gerechtigheid en daaruit de macht; en gij zult ze overtrekken met brons, betekent het uitbeeldende van het goede; en zijn handbomen zullen in de ringen worden gedaan, betekent de macht van de sfeer van het Goddelijk Goede; en de handbomen zullen zijn op de twee zijden van het altaar, betekent de macht van het goede door het ware en van het ware vanuit het goede; bij het dragen ervan, betekent het bestaan en het blijven bestaan; een holte van panelen zult gij het maken, betekent de aanwending; gelijk als het is gezien van u op de berg, aldus zullen zij maken, betekent uit de overeenstemming van de Goddelijke dingen in de hemel.

9714. En gij zult maken het altaar; dat dit betekent het uitbeeldende van de Heer en van de eredienst van Hem, staat vast uit de betekenis van het altaar dat diende voor de brandoffers en de slachtoffers, namelijk het uitbeeldende van de Heer; en omdat met de brandoffers en de slachtoffers alle dingen van de eredienst van de Heer werden aangeduid, was daarom eveneens het altaar het uitbeeldende van de eredienst van Hem; maar de Heer wordt niet vereerd door de brandoffers en de slachtoffers, maar door de dingen die werden uitgebeeld, namelijk de hemelse dingen van de liefde en de geestelijke dingen van het geloof, nrs. 922, 923, 1823, 2180, 2805, 2807, 2830, 3519, 6905, 8680, 8936.

Er waren twee dingen waardoor de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke werd uitgebeeld: de Tempel en het Altaar; dat Hij het werd door de tempel, leert Hijzelf bij Johannes: *‘Jezus zei: Ontbindt deze Tempel, in drie dagen evenwel zal Ik dezelve opwekken; Hij sprak van de Tempel van Zijn Lichaam’*, (Johannes 2:19-21).

Dat Hij het werd door het altaar, kan ook vaststaan uit de woorden van de Heer, waar Hij spreekt over de tempel en tegelijk over het altaar, bij Mattheüs: *‘Gij dwazen en blinden, omdat gij zegt: Zo wie gezworen zal hebben bij de tempel, dat is niets; zo wie echter gezworen zal hebben bij het goud van de tempel, die is verschuldigd; wat is groter, het goud of de tempel die het goud heiligt? Desgelijks: zo wie gezworen zal hebben bij het altaar, dat is niets; zo wie echter gezworen zal hebben bij de gave die daarop is, die is verschuldigd. Gij dwazen en blinden, wat is groter, de gave of het altaar dat de gave heiligt?’*

Wie gezworen zal hebben bij het altaar, zweert bij hetzelfde en bij al wat daarop is; en wie gezworen zal hebben bij de tempel, zweert bij dezelve en bij Hem Die daarin woont; en wie gezworen zal hebben bij de hemel, zweert bij de troon van God en bij Hem Die daarop zit’, (Mattheüs 23:16-22).

Daaruit blijkt, dat evenals de tempel, dus eveneens het altaar het uitbeeldende was van het Goddelijk Menselijke van de Heer, want van het altaar wordt iets eenders gezegd als van de tempel, namelijk dat dit het is wat de gave heiligt die daarop ligt, dus dat het altaar het subject is waaruit de heiliging is, dus ook het uitbeeldende van het Goddelijk Menselijke van de Heer, waaruit al het heilige voortgaat.

Maar het altaar was het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van Zijn Goddelijk Goede, de tempel echter ten aanzien van Zijn Goddelijk Ware, dus ten aanzien van de hemel, want het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer maakt de hemel; daarom wordt van de tempel gezegd, dat hij die gezworen zal hebben bij de tempel, zweert bij die en bij Hem die daarin woont; en er wordt aan toegevoegd: die gezworen zal hebben bij de hemel, zweert bij de troon van God en bij Hem Die daarop zit.

De troon van God is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, dus de hemel en Hij Die daarop zit, is de Heer, nr. 5313.

Iets eenders als door de tempel werd uitgebeeld, werd ook uitgebeeld door het habitakel; de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware daar is de getuigenis die in de ark lag, nr. 9503.

Omdat met het altaar werd uitgebeeld de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede, was daarom dit zelf het Heilige der Heiligen en heiligde het alles wat het aanraakte, zoals kan vaststaan uit wat volgt van dit boek, zoals dat er wordt gezegd: *‘Zeven dagen zult gij verzoening doen over het altaar en zult het heiligen, opdat het altaar een Heilige der Heiligen zij en al wat het zal hebben aangerod, zal worden geheiligd’*, (Exodus 29:37) en daarom *‘brandde het vuur voortdurend op het altaar en werd het nooit uitgeblust’*, (Leviticus 6:5,6); en van dat vuur werd het vuur van het reukwerk genomen en niet ergens anders vandaan, (Leviticus 10:1-6); met het vuur van het altaar werd immers het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde van de Heer aangeduid, nrs. 5215, 6314, 6832, 6849.

Dat het altaar het uitbeeldende van de Heer is geweest, blijkt uit deze teksten bij David: *‘Laten Uw Licht en Waarheid mij heen leiden tot de berg van Uw heiligheid en tot Uw habitakels, opdat ik mag ingaan tot het altaar Gods, tot God’*, (Psalm 43:3,4); en bij dezelfde: *‘Ik was mijn handen in onschuld en ik omgeef Uw altaar, o Jehovah’*, (Psalm 26:6,7).

Maar dat het altaar het uitbeeldende is geweest van de eredienst van de Heer, bij Jesaja: *‘Alle kudden van vee van Arabië zullen voor U worden vergaderd; de rammen van Nebajoth zullen U dienen; het klimt tot het welbehagen op Mijn altaar’*, (Jesaja 60:7).

Bij Jeremia: *‘De Heer heeft Zijn altaar verlaten; Hij heeft Zijn heiligdom verafschuwd’*, (Klaagliederen 2:7); het altaar verlaten, voor het uitbeeldende van de eredienst van de Heer uit het goede van de liefde uitdelgen.

Bij Ezechiël: *‘Uw altaren zullen worden vernietigd; Ik zal uw beenderen verstrooien rondom uw altaren; uw altaren zullen verwoest en verlaten worden; en uw afgoden zullen worden verbroken en zullen ophouden’*, (Ezechiël 6:4-6).

Dat de altaren worden vernietigd, verwoest en verlaten, staat daarvoor dat dit zo plaatsvindt met de uitbeeldende erediensten.

Bij Jesaja: *‘De ongerechtigheid van Jakob zal niet worden verzoend, wanneer Hij al de stenen van het altaar zal hebben gesteld zoals verstrooide kalkstenen’*, (Jesaja 27:9); de verstrooide stenen van het altaar, voor alle waarheden van de eredienst.

Bij dezelfde: *‘Te dien dage zal de mens schouwen tot zijn Maker en zijn ogen tot de Heilige Israëls; hij zal echter niet schouwen tot de altaren, het werk van zijn handen en wat zijn vingers hebben gemaakt’*, (Jesaja 17:7,8); de altaren het werk van de handen en wat de vingers hebben gemaakt, voor de eredienst vanuit het eigen inzicht.

Bij Hosea: *‘Efraïm heeft de altaren vermenigvuldigd om te zondigen’*, (Hosea 8:11); de altaren vermenigvuldigen om te zondigen, voor het verzinnen van zinledige dingen van eredienst.

Bij dezelfde: *‘Distel en doorn zal klimmen op hun altaren’*, (Hosea 10:8); dit staat voor, dat de boosheden en valsheden zullen binnentreden en de eredienst zullen maken.

Bij Jesaja: *‘In die dag zal een altaar zijn voor Jehovah, in het midden van Egypte’*, (Jesaja 19:19); een altaar voor Jehovah, voor de eredienst van de Heer.

Het altaar waarover nu wordt gehandeld was, omdat het draagbaar was, uit houten van Sittim gemaakt en overtrokken met brons; maar het altaar dat op zijn plaats zou blijven, was of uit

aarde of uit ongehouwen steen; het altaar uit aarde was het voornaamste uitbeeldende van de Heer uit het goede van de liefde; dat uit ongehouwen stenen echter was het uitbeeldende van de eredienst uit de goedheden en waarheden van het geloof, nrs. 8935, 8945; het draagbare altaar echter, waarover hier, was het uitbeeldende van de eredienst van de Heer uit het goede van de liefde; daarom was het uit houten van Sittim en overtrokken met brons.

9715. Van houten van Sittim; dat dit de gerechtigheid betekent, staat vast uit de betekenis van de houten van Sittim, namelijk het goede van de verdienste en van de gerechtigheid, die van de Heer alleen zijn, nrs. 9472, 9486.

Wat de gerechtigheid is en wat de verdienste, die van de Heer alleen zijn, zal hier nu worden gezegd.

Men gelooft, dat de Heer de verdienste en de gerechtigheid heeft gehad daardoor dat Hij alle dingen van de Wet heeft vervuld en dat Hij door het lijden aan het kruis het menselijk geslacht heeft gezaligd.

Maar deze dingen worden niet onder de gerechtigheid en de verdienste van de Heer verstaan in het Woord; maar onder Zijn verdienste en gerechtigheid wordt verstaan, dat Hij alleen heeft gestreden met alle hellen en die onderjukt en zo alle dingen in de hellen in de orde heeft gebracht en tegelijk toen alle dingen in de hemelen; want bij ieder mens zijn geesten uit de hel en engelen vanuit de hemel; de mens kan zonder die niet leven; indien die hellen niet door de Heer werden onderjukt en de hemelen in de orde teruggebracht, dan zou nooit enig mens gezaligd hebben kunnen worden.

Dit heeft niet kunnen plaatsvinden dan door Zijn Menselijke, namelijk door worstelingen daarmee uit Zijn Menselijke; en omdat de Heer dit heeft gedaan uit Zijn eigen macht, dus alleen, heeft daarom de Heer alleen de verdienste en de gerechtigheid; en daarom is Hij het alleen Die bij de mens nog de hellen overwint; want wie die eenmaal overwint, overwint ze tot in het eeuwige; vandaar heeft de mens volstrekt niets van verdienste en gerechtigheid, maar wordt hem de verdienste en de gerechtigheid van de Heer toegerekend, wanneer hij erkent dat niets is uit hemzelf, maar alles uit de Heer.

Vandaar komt het, dat de Heer alleen de mens wederverwekt; want de mens wederverwekken, is van hem de hellen verjagen, dus de boosheden en valsheden die uit de hellen zijn en in de plaats daarvan de hemel inplanten, dat wil zeggen, de goedheden van de liefde en de waarheden van het geloof; deze immers maken de hemel.

Door de aanhoudende worstelingen met de hellen heeft de Heer ook Zijn Menselijke verheerlijkt, dat wil zeggen, Goddelijk gemaakt; want zoals de mens door worstelingen, die verzoeken zijn, wordt wederverwekt, zo is de Heer door worstelingen, die verzoeken waren, verheerlijkt.

Vandaar is de verheerlijking van het Menselijke van de Heer uit de eigen macht ook de verdienste en de gerechtigheid, want daardoor is de mens gezaligd; daardoor immers worden alle hellen tot in het eeuwige onderjukt gehouden door de Heer.

Dat dit zo is, staat vast uit de plaatsen in het Woord waar wordt gehandeld over de verdienste en de gerechtigheid van de Heer, zoals bij Jesaja: *'Wie is Deze Die van Edom komt, besprenkeld van klederen uit Bozra, voortschrijdend in de veelheid van Zijn sterkte; Ik Die spreek in gerechtigheid, groot om te zaligen.*

Waarom zijt Gij rood aan Uw klederen en zijn Uw klederen zoals van een die in de wijnpers treedt? Ik heb de pers alleen getreden en van de volken geen man met Mij; deswege heb Ik hen getreden in Mijn toorn, vandaar dat hun overwinning is gesprengd op Mijn klederen en al Mijn bekleedsel heb Ik bezoedeld; want de dag der wraak was in Mijn hart en het jaar van Mijn verlossen was gekomen.

Ik schouwde rond, maar er was niemand die hielp en Ik verbaasde Mij, maar er was niemand die ondersteunde; daarom heeft Mijn arm Mij heil beschikt en heeft Mijn ontsteking Mij

ondersteund; en Ik heb de volken getreden in Mijn toorn en Ik heb hun overwinning ter aarde doen neerdalen; derhalve is Hij tot Heiland geworden, (Jesaja 63:1-8).

Dat deze woorden van de Heer zijn gezegd, is bekend.

Zijn worstelingen met de hellen worden daarmee beschreven dat Hij besprenkeld was van klederen, rood aan Zijn klederen en dat de klederen waren zoals van een die in de wijnpers treedt; en met de dag der wraak.

De overwinningen en de onderjukkingen van de hellen, worden daarmee beschreven dat Hij hen heeft getreden in Zijn toorn, weswege hun overwinning is gesprengd op Zijn klederen, dat Hij de volken heeft getreden in de toorn en hun overwinning ter aarde heeft doen neerdalen.

Dat de Heer die dingen heeft gedaan uit de eigen macht en van de volken geen man met Hem, dat Hij rondom schouwde, maar er was niemand die hielp, Zich verbaasde en er was niemand die ondersteunde, dat Zijn arm Hem heil heeft beschikt.

Dat vandaar het heil is, wordt daarmee beschreven dat Hij was voortschrijdend in de veelheid van Zijn sterkte, groot om te zaligen, dat het jaar van Zijn verlost en dat Hij hun daardoor tot Heiland is geworden.

Dat al deze dingen van de gerechtigheid zijn, blijkt nog duidelijker elders bij dezelfde profeet: *'Hij zag dat er geen man was en Hij verbaasde Zich dat er niemand tussenkomst verleende, daarom heeft Zijn arm Hem heil beschikt en Zijn gerechtigheid heeft Hem opgewekt; daarom heeft Hij de gerechtigheid aangetrokken zoals een pantser en de helm des heils op Zijn hoofd; Hij trok de klederen der wraak aan en bedekte Zich met de ijver zoals met een mantel'*, (Jesaja 59:17,17).

En bij dezelfde: *'Mijn gerechtigheid is nabij; Mijn heil is uitgegaan en Mijn armen zullen de volken richten; op Mij zullen de eilanden hopen en op Mijn arm zullen zij vertrouwen'*, (Jesaja 51:5); de arm die Hem heil heeft beschikt en waarop zij zullen vertrouwen, is de eigen macht, waarmee Hij de hellen heeft onderjukt; dat de arm de macht is, zie de nrs. 4932, 7205; daaruit blijkt, wat de gerechtigheid en wat de verdienste is, die van de Heer alleen zijn.

Evenzo elders bij dezelfde: *'Wie heeft degene uit het oosten opgewekt, die Hij in de gerechtigheid heeft geroepen tot Zijn gevolg; Hij heeft de natiën gegeven vóór Hem en Hij heeft Hem over koningen doen heersen'*, (Jesaja 41:2).

Bij dezelfde: *'Ik heb Mijn gerechtigheid doen naderen; zij is niet verre; Mijn heil zal niet vertoeven'*, (Jesaja 46:13).

Bij dezelfde: *'Jehovah zal Mij bekleden met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij Mij gedekt'*, (Jesaja 61:10).

Bij David: *'Mijn mond zal Uw gerechtigheid opsommen, de ganse dag Uw heil; ik ken de nummeringen niet. Ik zal Uw gerechtigheid vermelden; verlaat mij niet totdat ik heb verkondigd Uw arm, Uw kracht, want Uw gerechtigheid is tot aan de hoogte, Gij Die grote dingen hebt gedaan'*, (Psalm 71:15,16,18,19,24).

Bij Jeremia: *'Zie, de dagen komen wanneer Ik aan David een gerechte Spruit zal opwekken, Die als Koning zal regeren en voorspoedig zijn en Hij zal gericht en gerechtigheid doen op de aarde; in die dagen zal Zijn Naam zijn waarmee zij Hem zullen noemen: Jehovah onze Gerechtigheid'*, (Jeremia 23:5,6; 33:15,16).

En bij Daniël: *'Zeventig weken zijn besloten om de ongerechtigheid te verzoenen en om de gerechtigheid der eeuwen aan te brengen'*, (Daniël 9:24).

Dat de onderjukking van de hellen, de ordening van de hemelen door de Heer en de verheerlijking van Zijn Menselijke en vandaar het heil voor de mens die de Heer opneemt met de liefde en het geloof, de gerechtigheid en de verdienste zijn, die van de Heer alleen zijn, kan nu uit de aangevoerde plaatsen vaststaan.

Maar de mens die niet weet dat er geesten uit de hellen bij de mens zijn en dat hij daarvandaan boosheden en valsheden heeft en eveneens dat er engelen uit de hemel bij hem

zijn, en dat hij daarvandaan goedheden en waarheden heeft en dat zo het leven van de mens enerzijds aan de hellen is gebonden en anderzijds aan de hemelen, dat wil zeggen, door de hemelen aan de Heer en dus dat de mens geenszins gezaligd had kunnen worden, tenzij de hellen waren onderworpen en de hemelen in de orde teruggebracht en zo alle dingen aan de Heer onderworpen, kan deze zaak niet vatten.

Hieruit kan vaststaan, vanwaar het is, dat het goede van de verdienste van de Heer het enige goede is dat in de hemelen regeert, nr. 9486.

Het goede van de verdienste immers is ook nu de aanhoudende onderjukking van de hellen en zo de bescherming van de gelovigen.

Dat goede is het goede van de Liefde van de Heer, want uit de Goddelijke Liefde had Hij in de wereld gestreden en overwonnen; uit de Goddelijke macht in het Menselijke daarvandaan verkregen, strijdt Hij daarna alleen tot in het eeuwige voor de hemel en voor de Kerk, dus voor het gehele menselijke geslacht, overwint Hij en zo zaligt Hij; dit nu is het goede van de verdienste, dat de gerechtigheid wordt genoemd, omdat het van de gerechtigheid is, de hellen die daarnaar streven het menselijk geslacht te verderven, in bedwang te houden en de goeden en de gelovigen te beschermen en te zaligen.

Over de worstelingen of de verzoeken van de Heer toen Hij in de wereld was, zie de nrs. 1663, 1668, 1690-1692, 1737, 1787, 1812, 1813, 1820, 2776, 2786, 2795, 2803, 2814, 2816, 4287, 7193, 8273; en dat de Heer alleen voor het menselijk geslacht tegen de hellen strijdt, nrs. 1692, 6574, 8159, 8172, 8175, 8176, 8273, 8969.

9716. Vijf ellen de lengte en vijf ellen de breedte; dat dit betekent evengelijk uit het goede en uit het ware, staat vast uit de betekenis van vijf, namelijk het evengelijke, want wanneer een tweetal dingen eender zijn, zoals hier de lengte en de breedte, dan is dit het evengelijke.

Dat de lengte en de breedte van het altaar vijf ellen waren, was omdat vijf ook iets eenders betekent als tien, als honderd en als duizend, en met deze getallen wordt aangeduid, het vele, alles, het volle en in de hoogste zin, waarin over de Heer wordt gehandeld, het oneindige; dus eveneens vijf; want de samengestelde getallen betekenen iets eenders als de enkelvoudige waaruit zij zijn en dus de enkelvoudige iets eenders als hun samengestelde, nrs. 5291, 5335, 5708, 7073; dat tien, honderd en duizend, is het vele, alles en het volle, zie de nrs. 3107, 2636, 4400, 4638, 8715; en eveneens vijf, nrs. 5708, 5956, 9102; en dat duizend, wanneer over het Goddelijke wordt gehandeld, het oneindige is, nr. 2575; en uit de betekenis van de lengte, namelijk het goede, nrs. 1613, 9487; en uit de betekenis van de breedte, namelijk het ware, nrs. 1613, 3433, 3434, 4482, 9487; daaruit blijkt, dat met de lengte van vijf ellen en de breedte van vijf ellen wordt aangeduid het evengelijke vanuit het goede en vanuit het ware. Het evengelijke uit het goede en uit het ware wordt gezegd, wanneer het ware is van het goede en het goede is van het ware, dus wanneer het ware en het goede als één handelen en een huwelijk vormen, zodanig als in de hemel uit de Heer.

Dit kan worden toegelicht met het verstandsdeel en het wilsdeel bij de mens, dat wil zeggen, wanneer de mens doorvat dat het ware is van het goede en het goede is van het ware, dan neemt hij daaruit gelijkelijk het goede en uit het ware; het verstandelijke is ook bestemd voor de doorvatting van het ware vanuit het goede en het wilsdeel voor de doorvatting van het goede in het ware.

9717. Vierkant zal het altaar zijn; dat dit betekent zo het gerechte, staat vast uit de betekenis van het vierkante, dus het gerechte, waarover hierna; en uit de betekenis van het altaar, namelijk het uitbeeldende van de Heer en vandaar in de eredienst.

De eredienst wordt gerecht genoemd, wanneer het goede en het ware, die daarin zijn, uit de Heer zijn en niet uit de mens, want uit de Heer alleen is het gerechte, nr. 9263.

Dat het vierkante het gerechte is, ontleent de oorsprong aan de uitbeeldingen in het andere leven; daar vertonen zich de goedheden als rond en de goedheden van de uiterlijke mens, die gerecht worden genoemd, als vierkant; de ware en de rechte dingen echter vertonen zich zowel lijnig als driehoekig; vandaar nu is het, dat met het vierkante het gerechte wordt aangeduid, zoals ook met *'het vierkante van het reukaltaar'*, (Exodus 30:2) en ook met *'het verdubbelde vierkant van de borstlap van het gericht'*, (Exodus 28:16); en ook daarmee dat *'het Nieuwe Jeruzalem vierhoekig was'*, (Openbaring 21:16); het Nieuwe Jeruzalem daar is de Nieuwe Kerk van de Heer, die op deze van ons zal volgen; het uiterlijk goede ervan, dus het gerechte, wordt aangeduid met het vierhoekige.

9718. En drie ellen de hoogte; dat dit betekent het volle ten aanzien van de graden, staat vast uit de betekenis van drie, namelijk het volle, nrs. 4495, 7715, 9488, 9489; en uit de betekenis van de hoogte, namelijk de graden, ten aanzien van het goede, nr. 9489.

9719. En gij zult maken de hoornen; dat dit de macht betekent, staat vast uit de betekenis van de hoornen, dus de macht van het ware vanuit het goede, nrs. 2832, 9081.

9720. Op zijn vier hoeken; dat dit betekent op elke wijze, staat vast uit de betekenis van vier, namelijk de verbinding, nrs. 9601, 9674; en uit de betekenis van de hoeken, namelijk de vastheid en de sterkte, nr. 9494; en verder alle dingen van het ware en het goede, nr. 9642; vandaar wordt met de hoornen op de vier hoeken aangeduid de macht op elke wijze.

9721. En uit hetzelfde zullen de hoornen zijn; dat dit betekent de macht uit het goede, staat vast uit de betekenis van het altaar, waaruit de hoornen zouden zijn, dus het uitbeeldende van de Heer en van de eredienst van Hem uit het goede van de liefde, nr. 9714; en uit de betekenis van de hoornen, dus de macht, zoals eerder in nr. 9719; daaruit blijkt, dat met uit hetzelfde zullen de hoornen zijn, wordt aangeduid dat de macht zal zijn uit het goede. Dat in de geestelijke wereld alle macht is van het goede door het ware, zie de nrs. 6344, 6423, 9643.

9722. En gij zult het overtrekken met brons, dat dit het uitbeeldende van het goede betekent, staat vast uit de betekenis van het brons, namelijk het natuurlijk of het uiterlijk goede, nrs. 425, 1551; dat het overtrekken en het aanbrengen van brons het uitbeeldende van dat goede is, is duidelijk.

9723. En gij zult maken om de as weg te nemen; dat dit betekent de te verwijderen dingen na de nutten, staat vast uit de betekenis van de kommen de as weg te nemen, namelijk de te verwijderen dingen na de nutten; de as immers betekent zulke dingen in het natuurlijk of uiterlijk geheugen van de mens, die na de nutten achterblijven en die moeten worden verwijderd opdat die niet verhinderen dat andere zaken waardoor opnieuw nutten worden betracht, opvolgen.

De kommen zijn zulke dingen waardoor de verwijdering plaatsvindt, aangezien daardoor het wegnemen van de as plaatsvindt.

Opdat men zal weten, wat er wordt aangeduid met de as op het altaar die achterbleef na het brandoffer of het slachtoffer, zal eerst worden gezegd hoe het is gesteld met de dingen die achterblijven na de nutten in de mens.

De mens wordt vanaf kindertijd tot aan het einde van zijn leven toe in de wereld vervolmaakt ten aanzien van het inzicht en de wijsheid en, indien het daarmee goed gaat, dan ten aanzien van het geloof en de liefde; de wetenschappen zijn voornamelijk bevorderlijk tot dit nut; de wetenschappelijke dingen worden geput door het gehoor, het gezicht en het lezen en zij

worden weggelegd in het uiterlijk of het natuurlijk geheugen; deze zijn het innerlijk gezicht of het verstand van dienst als vlak van objecten, opdat het daaruit zulke zaken uitkiest en naar boven haalt waaruit het wijs wordt.

Het innerlijk gezicht immers of het verstand, schouwt uit zijn licht, dat uit de hemel is, in dat vlak of in dat geheugen, dat daar beneden is en uit de verschillende zaken kiest en haalt zulke zaken naar boven die overeenkomen met zijn liefde; het roept die daaruit tot zich op en legt ze weg in zijn geheugen, dat het innerlijk geheugen is, nrs. 2469-2494; daarvandaan is het leven van de innerlijke mens en diens wijsheid en inzicht.

Evenzo is het gesteld met de dingen die van het geestelijk inzicht en van de geestelijke wijsheid zijn, namelijk die van het geloof en de liefde; om die dingen aan de innerlijke mens in te planten zijn de wetenschappen eveneens van dienst, maar dan de wetenschappen vanuit het Woord of uit de leer van de Kerk, die de erkentissen van het ware en het goede worden genoemd.

Deze weggelegde erkentissen in het uiterlijke geheugen van de mens, zijn evenzo als objecten van dienst aan het gezicht van de innerlijke mens, die ziet vanuit het licht van de hemel en daaruit zulke dingen kiest en naar boven haalt die met de liefde overeenkomen, want de innerlijke mens ziet in de uiterlijke geen andere dingen; de dingen immers die de mens liefheeft, ziet hij in het licht en die hij niet liefheeft, ziet hij in de schaduw; deze verwerpt hij en eerdergenoemde kiest hij.

Hieruit nu kan vaststaan, hoe het is gesteld met de waarheden van het geloof en met de goedheden van de liefde bij de mens die wordt wederverwekt, namelijk dat het goede dat van de liefde is, voor zich de passende waarheden van het geloof uitkiest en zich daardoor vervolmaakt en dat zo het goede van de liefde op de eerste plaats is en het ware van het geloof op de tweede, zoals met vele voorbeelden eerder is getoond, nrs. 3325, 3494, 3539, 3548, 3556, 3563, 3570, 3576, 3603, 3701, 4925, 4977, 6256, 6269, 6272, 6273.

Nadat de wetenschappen of de erkentissen van het goede en het ware in het geheugen van de uiterlijke mens dit nut hebben betracht, verdwijnen zij als het ware uit het geheugen.

Het is daarmee gesteld zoals met het onderricht dat de mens vanaf de kindertijd van dienst is geweest als middel om zijn zedelijk en burgerlijk leven te vervolmaken, nadat dit dat nut heeft vervuld en de mens daaruit het leven heeft getrokken, vergaan zij uit het geheugen en blijven alleen beschikbaar ten aanzien van de beoefening of het nut; op die wijze leert de mens spreken, leert hij denken en onderscheiden en oordelen, leert hij zedelijk verkeer en zich fatsoenlijk te gedragen; in één woord, leert hij talen, zeden, inzicht en wijsheid.

De wetenschappen die aan deze nutten van dienst zijn geweest, worden aangeduid met de as die moet worden verwijderd en de erkentissen van het ware en het goede waardoor de mens het geestelijk leven heeft, worden nadat zij aan het nut van dienst zijn geweest, dat wil zeggen, het leven hebben doordrongen, met de as van het altaar aangeduid, dat ook moet worden verwijderd.

Maar wanneer zij wordt verwijderd, wordt zij eerst neergelegd naast het altaar, maar daarna buiten het leger of het kamp naar een reine plaats, terwijl het vuur van het altaar steeds brandt tot nut van een nieuw brandoffer of slachtoffer, naar de door Mozes beschreven gang van zaken in Leviticus: *‘De priester moet het brandoffer doen opklimmen op de haard op het altaar de ganse nacht tot aan de morgenstond; daarna zal hij het kleed van linnen en de broek van linnen aantrekken en de as opnemen waarin het vuur het brandoffer op het altaar heeft verbrand; daarna zal hij zijn klederen uittrekken en andere klederen aandoen; en hij zal de as tot buiten het kamp uitdragen tot een reine plaats; het vuur echter op het altaar zal branden en ook niet worden uitgeblust; de priester zal daarop de houten aansteken elke morgenstond en daarop het brandoffer schikken en de vetten van de slachtoffers daarop branden; het vuur zal bij voortduur op het altaar branden en ook niet worden uitgeblust’*, (Leviticus 6:9-13).

Deze afzonderlijke dingen behelzen verborgenheden van de hemel en zij betekenen de Goddelijke dingen van de eredienst van de Heer uit het goede van de liefde.

Wat dus de as is, werd eerder gezegd.

Dat er iets hemels wordt aangeduid met de as van het altaar, kan voor eenieder vaststaan die daarover nadenkt; zoals dat de priester wanneer hij het altaar van de as zou ontdoen, een kleeft van linnen en een broek van linnen zou aantrekken en daarna in andere kleding de as buiten het kamp zou dragen en het neerleggen op een reine plaats.

Niets in het Woord is zinledig, zelfs niet enig woord, dus ook niet enig onderdeel van dit gebeuren.

Hieruit kan enigszins vaststaan wat er wordt aangeduid met *'de as van de verbrande rossige koe'* door middel waarvan het water der afzondering en der reiniging werd bereid, waarover, (Numeri 19:2-11.17); en wat in de tegengestelde zin met de as wordt aangeduid, namelijk het verdoemde dat achterblijft na de verbranding vanwege het vuur van de zelfliefde.

Dit wordt met de as aangeduid die zij op het hoofd droegen en waarin zij zich wentelden bij de rouw vanwege de zonden, (Jeremia 6:26; Ezechiël 27:30; Jonas 3:6).

9724. En zijn schoppen en zijn bekkens en zijn gaffels en zijn tangen; dat dit betekent de wetenschappelijke dingen die samenhouden en aan elk nut van dienst zijn, staat vast uit de betekenis van de vaten in het algemeen, namelijk de dingen van het uiterlijk geheugen, of de wetenschappen, nrs. 3068, 3069; en in de heilige dingen, namelijk de erkentissen van het goede en het ware, die de middelen zijn van de eredienst van de Heer, nr. 9544; dus eveneens de vaten van de bediening rondom het altaar; maar ieder vat zal daar de wetenschappelijke dingen van een afzonderlijk nut betekenen; dus alle vaten daar de wetenschappen die dienstig zijn voor elk nut.

9725. Voor al zijn vaten zult gij maken van brons; dat dit betekent alle dingen uit het goede, staat vast uit de betekenis van de vaten, dus de wetenschappelijke dingen, nr. 9724; hier alle dingen, omdat er wordt gezegd voor alle vaten; en uit de betekenis van het brons, namelijk het uiterlijk of het natuurlijk goede, nrs. 425, 1551.

9726. En maken zult gij het een rooster, een netwerk; dat dit het zinlijke betekent, dat het laatste is, staat vast uit de betekenis van een rooster van netwerk, namelijk het uiterlijk zinlijke, dus dat wat het laatste van het leven bij de mens is; en omdat het het laatste was, was het daarom ook rondom het altaar gezet; dit zinlijke werd uitgebeeld door een rooster, aangezien het als het ware eerst zeeft en zift de dingen die bij de mens binnenkomen en zich aan het verstand en de wil tonen, dus de waarheden en de goedheden; als het zinlijke vanuit het goede is, dan laat het niet dan alleen de goedheden toe en de waarheden die vanuit het goede zijn en dan verwerpt het de boosheden en de valsheden die vanuit het boze zijn. Het zinlijke immers is het waarnemende en het sensitieve zelf van het verstand en de wil in uitersten, geheel en al tot de aandoeningen ervan geformeerd.

Hoedanig dit is, kan door zeer vele dingen in het lichaam worden toegelicht: overal in de uiterste vormen van het lichaam zijn netwerken en als het ware roosters, die de uit de wereld aanspoelende dingen zeven, door de passende toe te laten vanuit het verlangen en door de niet-passende te verwerpen vanuit afkeer.

Zulke hoogste verfijnde vormen zijn in de maag, die volgens de verlangens vanwege de nutten de passende dingen van de chijl in het bloed toelaten en volgens de afkeer vanwege de nadelen, de niet-passende dingen verwerpen.

Met het zinlijke, dat het laatste van het leven van de mens is, is het evenzo gesteld, maar dit is bij de mens geheel en al te gronde gegaan; de oorzaak hiervan is dat dit het dichtst naar de

wereld uitstaat en daarom het laatste is dat wordt wederverwekt en tot aan dit toe nauwelijks iemand heden ten dage kan worden wederverwekt.

Hoedanig dus bij deze mensen het zinlijke is, zie daarvoor wat eerder in de volgende nummers is getoond, nrs. 4009, 5077, 5081, 5084, 5094, 5125, 5128, 5580, 5767, 5774, 6183, 6201, 6310-6318, 6564, 6598, 6612, 6614, 6622, 6624, 6844, 6845, 6948, 6949, 7442, 7645, 7693, 9212, 9216.

De mens wordt daarom door de Heer hieruit naar het innerlijke opgeheven, opdat hij de waarheden die uit het geloof zijn en de goedheden die uit de liefde zijn, zal zien en vatten. Het zinlijke echter, dat met het rooster van netwerk rondom het altaar wordt aangeduid, is het Zinlijke van het Goddelijk Menselijke van de Heer; het altaar immers is het uitbeeldende van de Heer en van de eredienst van Hem uit het goede van de liefde, nr. 9714.

9727. Van brons; dat dit betekent ook uit het goede, staat vast uit de betekenis van het brons, namelijk het uiterlijk of het natuurlijk goede, nrs. 425, 1551; omdat met het rooster van netwerk rondom het altaar het Zinlijke van het Goddelijk Menselijke van de Heer wordt aangeduid, nr. 9726, is daarom het goede dat hier wordt aangeduid, het Goddelijk Goede van Zijn Goddelijke Liefde; alle dingen van het Goddelijk Menselijke van de Heer zijn uit dat Goede.

9728. En gij zult maken op het net vier ringen van brons, dat dit betekent de sfeer van het goede waardoor er verbinding is, staat vast uit de betekenis van het net, namelijk het uiterste van het leven, dat overeenstemt met het innerlijke van het leven en dat is het leven van het verstand en van de wil, nr. 9726; uit de betekenis van vier, dus de verbinding, nrs. 1686, 8877, 9601, 9674; uit de betekenis van de ringen, namelijk de sfeer van het Goddelijk Ware en Goede, waardoor de verbinding is, nrs. 9498, 9501; en uit de betekenis van het brons, dus het goede, zoals eerder in nr. 9727 is getoond.

9729. Op zijn vier uiteinden; dat dit betekent overal, staat vast uit de betekenis van de vier uiteinden, dus overal, nr. 9666.

9730. En geven zult gij het onder de omloop van het altaar van beneden; dat het betekent dit in de laatste dingen, staat vast uit de betekenis van het rooster van netwerk, dat zou worden gegeven onder de omloop van het altaar, namelijk het zinlijke, nr. 9726; uit de betekenis van de omloop, wanneer over het zinlijke wordt gehandeld, dus het laatste; dat het uiterlijk zinlijke het laatste van het leven van de mens is, zie nr. 9726; en uit de betekenis van beneden, namelijk naar buiten, want met de hogere dingen worden de innerlijke aangeduid en met de lagere de uiterlijke, nrs. 6952, 6954, 7814-7821, 8604; vandaar wordt met naar boven aangeduid naar binnen en met naar beneden, naar buiten.

Onder het uiterlijk zinlijke wordt niet het zinlijke van het lichaam zelf verstaan, zoals: zijn gezicht, gehoor, smaak, reuk en tast, maar dat wat daaruit het naast gelegen is; want een zinlijk mens wordt diegene genoemd, die denkt en begeert volgens de zinnen van het lichaam en de bekoorlijkheden ervan en niet verder overweegt; wie verder overweegt en uitvorst wat het zinlijke begeert en wat hijzelf vanuit het zinlijke denkt, van hem wordt gezegd dat hij boven het zinlijke wordt verheven of daaraan wordt onttrokken en innerlijk denkt; dit vindt plaats bij degenen heden ten dage die in het goede van de naastenliefde en van het geloof zijn; wanneer dit plaatsvindt, rust het zinlijke en wordt van zijn actieve leven beroofd dat het heeft vanuit de wereld en de objecten ervan.

Er zijn twee bepalingen van de zaken van het verstand en de dingen van de wil bij de mens: de ene bepaling is naar buiten naar de wereld en de andere is naar binnen gericht naar de hemel; bij natuurlijke en zinlijke mensen is de bepaling van het verstand en de wil, dus van

het denken en van de aandoeningen, naar de wereld; maar bij geestelijke en hemelse mensen is de bepaling ervan naar de hemel en eveneens beurtelings naar de wereld.

De spil van de bepalingen wordt naar binnen gekeerd wanneer de mens wordt wederverwekt en voor zoveel als zij dan naar binnen kan worden gekeerd, voor zoveel kan de mens door de Heer naar de hemel tot Hemzelf worden verheven en vandaar voor zoveel worden doordrenkt van wijsheid, geloof en liefde; want de mens leeft dan in de innerlijke mens, dus in zijn geest en de uiterlijke mens is aan hem ondergeordend.

Maar indien de mens zich niet laat wederverwekken, blijven al de innerlijke dingen van hem bepaald en gericht naar de wereld en dan is zijn leven in de uiterlijke mens en de innerlijke mens is aan hem ondergeordend, wat plaatsvindt wanneer deze de redeneringen verstrekt worden die de boze begeerten begunstigen.

Dezen worden natuurlijke mensen genoemd en zij die het meest in de uiterlijke dingen zijn, worden zinlijke mensen genoemd.

Daaruit kan vaststaan wat er wordt verstaan onder het zinlijke.

9731. En het net zal zijn tot aan het midden van het altaar; dat dit de uitbreiding van het zinlijke betekent, staat vast uit de betekenis van het net, namelijk het zinlijke, nr. 9726; de uitbreiding ervan wordt daarmee aangeduid dat het tot het midden van het altaar zou zijn.

De verborgenheid die deze uitbreiding behelst, kan niet bevattelijk worden beschreven, tenzij men weet dat dit zinlijke, dat wordt aangeduid met het rooster van netwerk, zich bij de mens uitbreidt van het hoofd tot aan de lenden en daar ophoudt.

Het is deze uitbreiding, die werd uitgebeeld door de uitbreiding van het net tot aan het midden van het altaar; want de uitbeeldingen die in de natuur zijn, hebben betrekking op de menselijke vorm en zij duiden aan volgens de betrekking daarop, nr. 9496; van de lenden af echter wordt bij de mens het naastgelegen innerlijk zinlijke voortgezet, dat werd uitgebeeld door het gemeenschappelijk overtrekken of aanbrengen van brons rondom het altaar, nr. 9722.

9732. En gij zult maken handbomen voor het altaar; dat dit betekent de macht van samen te houden in de staat van het goede, staat vast uit de betekenis van de handbomen, namelijk de macht, nr. 9496; dat zij de macht zijn van samen te houden in de staat van het goede, komt omdat de handbomen waren van het altaar en door het altaar werd de Heer en de eredienst van Hem uit het goede van de liefde uitgebeeld.

9733. Handbomen van houten van Sittim; dat dit betekent het goede van de gerechtigheid en daaruit de macht, staat vast uit de betekenis van de handbomen, dus de macht, nr. 9732; en uit de betekenis van de houten van Sittim, namelijk het goede van de verdienste of het goede van de gerechtigheid, nrs. 9472, 9486; dat dit goede het goede van de liefde is van het Goddelijk Menselijke van de Heer, zie nr. 9715.

9734. En gij zult ze overtrekken met brons; dit betekent het uitbeeldende van het goede, zoals in nr. 9722.

9735. En zijn handbomen zullen in de ringen worden gedaan; dat dit de macht van de sfeer van het Goddelijk Goede betekent, staat vast uit de betekenis van de handbomen, dus de macht, zoals eerder in nr. 9732; en uit de betekenis van de ringen, te weten de sfeer van het Goddelijk Goede en Ware, waardoor de verbinding is, nr. 9728.

9736. En de handbomen zullen zijn op de twee zijden van het altaar; dat dit de macht van het goede waaruit het ware is en van het ware uit het goede, staat vast uit de betekenis van de

handbomen, namelijk de macht, zoals eerder; en uit de betekenis van de twee zijden, namelijk het goede waaruit het ware is en het ware vanuit het goede; dus het huwelijk van het goede met het ware en van het ware met het goede; dat dit zo is, is omdat de dingen die aan de rechterzijde bij de mens zijn, betrekking hebben op het goede waaruit het ware is en de dingen die aan de linkerzijde zijn, betrekking hebben op het ware uit het goede; zie nr. 9604; en dat zo met de verbinding het huwelijk van het goede en het ware wordt aangeduid, nr. 9495.

Vandaar nu is het, dat eendere dingen met de zijden van het altaar, waar de handbomen waren, worden aangeduid; want alle uitbeeldingen in de natuur hebben betrekking op de menselijke vorm en zij duiden aan volgens de betrekking daarop, nr. 9496.

9737. Bij het dragen ervan; dat dit het bestaan en het blijven bestaan betekent, staat vast uit de betekenis van dragen, dus samenhouden in de staat van het goede en het ware, dus bestaan en blijven bestaan, nr. 9500.

Iets eenders wordt met dragen aangeduid bij Jesaja: Let op Mij, o huis van Jakob en alle overblijfselen van het huis Israëls; Ik heb u gedragen van de baarmoeder aan, ook tot de ouderdom toe, Ik ben Dezelfde en tot de grijsheid toe zal Ik dragen; Ik heb gemaakt en Ik zal dragen en Ik zal voeren', (Jesaja 46:3,4); daar staat maken voor opdat het zal bestaan, dragen voor opdat het zal blijven bestaan en voeren opdat het voortdurend zal ontstaan.

9738. Een holte van panelen zult gij het maken; dat dit de toepassing betekent, staat vast uit de betekenis van de holte van panelen, wanneer over het altaar wordt gehandeld, waarop de brandoffers zouden worden verbrand en de vettigheden van de slachtoffers zouden worden ontstoken, dus de aanwending; want het altaar werd daardoor voor dit nut toepasbaar gemaakt; vandaar wordt eveneens de aanwending aangeduid ten aanzien van de dingen die zijn van de eredienst van de Heer uit het goede van de liefde, die werden uitgebeeld door het altaar en door de brandoffers en de slachtoffers daarop, nr. 9714.

9739. Gelijk als het is gezien van u op de berg, aldus zullen zij maken; dat dit betekent uit de overeenstemming van de Goddelijke dingen in de hemel, staat vast uit de betekenis van het altaar dat op de berg werd gezien, dus de vorm die overeenstemt met de Goddelijke dingen in de hemel; de berg Sinai immers is de hemel, nrs. 8805, 9420; en de vormen die in de hemelen verschijnen, stemmen geheel en al overeen met de Goddelijke hemelse en de Goddelijke geestelijk dingen zelf, die zijn van het goede en het ware.

Dat deze dingen zo aanschouwelijk worden gemaakt voor het innerlijk gezicht van de engelen en van de geesten, kan vaststaan uit alles wat over die uitbeeldingen van de hemelse dingen in de natuurlijke vormen eerder is gezegd en getoond, nrs. 1619, 1971, 1980, 1981, 2987-3003, 3213-3227, 3475, 3485, 6319, 9457, 9481, 9574, 9576, 9577; de Goddelijke dingen waarmee het altaar overeenstemde, zijn die welke tot nu toe zijn beschreven.

9740. vers 9-19. En gij zult maken de voorhof van het habitakel, aan de hoek van de middag tot het zuiden; de tapijten voor de voorhof, van getweernd fijn lijnwaad, honderd in de el de lengte aan de ene hoek. En zijn kolommen twintig en haar voetstukken twintig, van brons; de haken van de kolommen en de banden ervan van zilver. En aldus aan de hoek van het noorden in de lengte; de tapijten honderd in de lengte en de kolommen ervan twintig en haar voetstukken twintig, van brons; de haken van de kolommen en haar banden van zilver. En de breedte van de voorhof aan de hoek van de zee, tapijten van vijftig ellen, de kolommen ervan tien en de voetstukken van deze tien. En de breedte van de voorhof aan de hoek van het oosten naar de opgang, vijftig ellen. En vijftien ellen de tapijten voor een vleugel, de kolommen ervan drie en de voetstukken van deze drie. En voor de poort van de voorhof een

bedekking van twintig ellen, van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, het werk van een borduurder; de kolommen ervan vier en de voetstukken van deze vier. Al de kolommen van de voorhof rondom gegord met banden van zilver; hun haken van zilver en hun voetstukken van brons. De lengte van de voorhof honderd in de el en de breedte vijftig in vijftig en de hoogte vijf ellen, van getweerd fijn lijnwaad en de voetstukken ervan in brons. En aangaande al de vaten van het habitakel in alle dienst ervan en al de pinnen ervan en al de pinnen van de voorhof, van brons.

En gij zult maken de voorhof van het habitakel, betekent de laatste hemel; aan de hoek van de middag tot het zuiden, betekent die in het licht van het ware is; de tapijten voor de voorhof, betekent de waarheden van die hemel; van getweerd fijn lijnwaad, betekent uit het verstandelijke; honderd in de el de lengte, betekent vol van het goede uit de Heer; aan de ene hoek, betekent waar de waarheden in het licht zijn; en zijn kolommen twintig, betekent de goedheden van het ware ten volle ondersteunend; en haar voetstukken twintig, van brons, betekent de waarheden uit het goede, ook ten volle ondersteunend; de haken van de kolommen en de banden ervan, van zilver, betekent de wijzen van de verbinding door het ware; en aldus aan de hoek van het noorden, in de lengte, betekent waar het goede van het ware in het duister is; de tapijten honderd in de lengte, betekent ook vol van de waarheden uit het goede; en de kolommen ervan twintig, betekent de goedheden van het ware ten volle ondersteunend; en haar voetstukken twintig, van brons, betekent de waarheden uit het goede, ook ten volle ondersteunend; de haken van de kolommen en haar banden van zilver, betekent de wijzen van de verbinding door het ware; en de breedte van de voorhof aan de hoek van de zee, betekent de staat van die hemel ten aanzien van de wetenschappelijke waarheden; tapijten van vijftig ellen, betekent de waarheden zoveel als nodig voor de nutten; de kolommen ervan tien en de voetstukken van deze tien, betekent de goedheden en daaruit de waarheden ondersteunend, ook zoveel als nodig voor de nutten; en de breedte van de voorhof aan de hoek van het oosten naar de opgang, betekent de staat van het ware van die hemel, waar de goede dingen zijn; vijftig ellen, betekent zoveel als nodig voor de nutten; en vijftien ellen de tapijten voor een vleugel, betekent de waarheden in het licht zoveel als genoeg is; de kolommen ervan drie en de voetstukken van deze drie, betekent de goedheden en daaruit de waarheden, ten volle ondersteunend; en voor de andere vleugel vijftien tapijten, de kolommen ervan drie, betekent eendere dingen waar de waarheden in het duister zijn; en voor de poort van de voorhof een bedekking, betekent de binnenleiding tot die hemel en de bewaking opdat niet zal worden binnengetroden dan door degenen die zijn voorbereid; van twintig ellen, betekent tot het volle; van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, betekent de goedheden van de naastenliefde en van het geloof; het werk van een borduurder, betekent die in het wetenschappelijke zijn; de kolommen ervan vier en de voetstukken van deze vier, betekent de goedheden en daaruit de waarheden, die de verbinding ondersteunen; al de kolommen van de voorhof rondom, betekent al het goede, dat de hemel ondersteunt; gegord met banden van zilver en hun haken van zilver, betekent alle wijzen van de verbinding door het ware; en hun voetstukken van brons, betekent de ondersteuning door het goede; de lengte van de voorhof honderd in de el, betekent het goede van die hemel ten volle; en de breedte vijftig in vijftig, betekent het ware zoveel als genoeg is; en de hoogte vijf ellen, betekent de graden van het goede en het ware, ook zoveel als genoeg is; van getweerd fijn lijnwaad, betekent uit het verstandelijke; en de voetstukken ervan van brons, betekent de ondersteuning van alle dingen door het goede; en aangaande al de vaten van het habitakel in alle dienst ervan, betekent de wetenschappelijk goedheden en waarheden, die van de uiterlijke mens zijn; en al de pinnen ervan en al de pinnen van de voorhof, van brons, betekent alle verbindende en bevestigende dingen van de ene en de andere hemel, de middelste en de laatste, door het goede.

9741. En gij zult maken de voorhof van het habitakel; dat dit de laatste hemel betekent, staat vast uit de betekenis van de voorhof van het habitakel, namelijk het uiterlijke van de hemel, dus de laatste hemel.

Er zijn immers drie hemelen: de binnenste, de middelste en de laatste; de binnenste werd uitgebeeld door het binnenste van het habitakel, waar de ark der getuigenis was; de middelste door het habitakel buiten de voorhang en de laatste door de voorhof, waarover nu wordt gehandeld.

Deze hemel wordt de voorhof genoemd, omdat daarin degenen zijn die in het goede van het geloof zijn en nog niet in het goede van de liefde jegens de naaste; zij die in het goede van de naastenliefde zijn, zijn in de middelste hemel.

Degenen die in de laatste hemel zijn, die de voorhof wordt genoemd, worden engelgeesten genoemd; zij die in de middelste hemel zijn, worden geestelijke engelen genoemd en degenen die in de binnenste hemel zijn, hemelse engelen.

Het goede van het geloof zelf, dus het goede van de laatste hemel, is ook een voorhof, want daar doorheen wordt de mens binnengeleid in het goede van de liefde jegens de naaste, te weten het goede van de middelste hemel.

Men moet weten dat het goede bij de mens de hemel van hem maakt en dat hij een zodanige hemel heeft, naar de hoedanigheid van het goede bij hem.

Er zijn drie goeden die in orde op elkaar volgen: het goede van het geloof, het goede van de liefde jegens de naaste en het goede van de liefde tot de Heer.

Het goede van het geloof maakt de laatste of eerste hemel, zoals eerder is gezegd; het goede van de liefde jegens de naaste maakt de middelste of tweede hemel en het goede van de liefde tot de Heer maakt de binnenste of derde hemel.

Opdat men nog beter zal weten, hoe het met de hemelen is gesteld, zal dit in het kort worden gezegd.

De hemelen worden onderscheiden in een tweetal rijken: in het hemels rijk en het geestelijk rijk en in het ene en in het andere rijk is een innerlijke en een uiterlijke; in het innerlijke van het hemels rijk zijn degenen die in het goede van de liefde tot de Heer zijn en in het uiterlijke ervan zijn degenen die in het goede van de wederzijdse liefde zijn.

In het innerlijke echter van het geestelijk rijk zijn zij die in het goede van de liefde jegens de naaste zijn en in het uiterlijke ervan zij die in het goede van het geloof zijn, nr. 9680.

Het is het uiterlijke van de ene en de andere hemel, dat de laatste of de eerste hemel wordt genoemd en dat werd uitgebeeld door de voorhof.

Vandaar is het en dat er een tweevoudige voorhof rondom de tempel was: een uiterlijke en een innerlijke; de uiterlijke voorhof voor hen die in de uiterlijke dingen van het geestelijk rijk zijn en de innerlijke voorhof voor hen die in de uiterlijke dingen van het hemels rijk zijn.

Ten aanzien van de twee voorhoven van de tempel van Jeruzalem, zie (1 Koningen 6:3,36; 2 Koningen 21:5).

Over de uiterlijke voorhof van de nieuwe tempel bij (Ezechiël 40:17,31,34; 42:1-15); en over de innerlijke voorhof daar, (Ezechiël 40:23,28,32,44; 42:3; 43:5).

Daaruit blijkt, dat in de laatste hemel die werd uitgebeeld door de uiterlijke voorhof van de tempel, het goede van het geloof is dat die maakt; en dat het in de laatste hemel, die werd uitgebeeld door de innerlijke voorhof, het goede van de wederzijdse liefde is.

Zij die in het goede van de wederzijdse liefde zijn, zijn in de aandoening van het goede ter wille van het goede, maar zij die in het goede van het geloof zijn, zijn in de aandoening van het ware ter wille van het ware; want het goede heerst in het hemels rijk, maar het ware in het geestelijk rijk.

Dat de laatste hemel met de voorhoven worden aangeduid, blijkt uit de plaatsen in het Woord waar zij worden genoemd, zoals bij Ezechiël: *'De heerlijkheid van Jehovah hief zich omhoog van boven de cherub, op de dorpel van het huis en het huis werd vervuld van een wolk en de*

wolk vervulde de innerlijke voorhof en de voorhof was vol van de glans van de heerlijkheid van Jehovah en de stem van de vleugels van de cherubim werd gehoord tot de uiterlijke voorhof toe', (Ezechiël 10:3-5).

Omdat de voorhof het uitbeeldende van de laatste hemel was, werd deze daarom vervuld van een wolk en van de glans van de heerlijkheid van Jehovah, zoals het huis zelf; de wolk immers en de heerlijkheid is het Goddelijk Ware; dat de wolk dit is, zie de nrs. 5922, 6343, 6752, 8106, 8443; en eveneens de heerlijkheid, nrs. 8267, 8427, 9429; de stem van de vleugels is het ware van het geloof vanuit het goede, nrs. 8764, 9514.

Bij dezelfde: *'De Geest hief mij op en hij leidde mij binnen in de innerlijke voorhof van de tempel; toen, zie, de heerlijkheid van Jehovah vervulde het huis; en ik hoorde Een Die tot mij sprak uit het huis, zeggende: Zoon des mensen, het is de plaats van Mijn Troon en de plaats van de zolen van Mijn voeten, waar Ik zal wonen in het midden van de zonen Israëls tot in het eeuwige'*, (Ezechiël 43:4-7).

Daar wordt de tempel met de voorhof de plaats van de troon van Jehovah genoemd en de plaats van de zolen van Zijn voeten, omdat de tempel met de voorhof de hemel uitbeelde; de troon van Jehovah is de geestelijke hemel, nrs. 5313, 8625; de plaats van de zolen van Zijn voeten is de laatste hemel.

De laatste hemel wordt ook met de voorhof en met de voorhoven aangeduid in deze volgende plaatsen; bij David: *'Gezegend is hij die Gij verkiest en doet naderen; hij zal wonen in Uw voorhoven; wij zullen verzadigd worden met het goede van Uw huis, met het heilige van Uw tempel'*, (Psalm 65:5).

Dat in de voorhoven wonen is in de hemel wonen, is duidelijk.

Bij dezelfde: *'Een dag in Uw voorhoven is beter dan duizenden; ik heb verkozen te staan aan de deur in het huis van Mijn God'*, (Psalm 84:11).

Bij dezelfde: *'Geeft Jehovah de heerlijkheid van Zijn Naam, brengt gave en komt in Zijn voorhoven'*, (Psalm 96:8).

Bij dezelfde: *'Looft de Naam van Jehovah, looft, gij dienstknechten van Jehovah, die staande zijt in het Huis van Jehovah, in de voorhoven van het huis van onze God'*, (Psalm 135:1,2).

Bij Jesaja: *'Zij zullen inzamelen het koren en de most, zij zullen eten en Jehovah loven en zij die zullen vergaderen, zullen die drinken in de voorhoven van Mijn heiligheid'*, (Jesaja 62:9).

In die plaatsen staan de voorhoven voor de laatste hemelen, want de innerlijke hemelen worden het Huis van Jehovah en Zijn Tempel genoemd, nr. 3720.

Bij Johannes: *'De engel zei: Sta op en meet de tempel en het altaar en degenen die daarin aanbidden, maar de voorhof die buiten de tempel is, werp naar buiten uit en meet die niet, omdat hij de natiën gegeven is, die de heilige stad zullen vertreden twee en veertig maanden'*, (Openbaring 11:1,2).

De tempel en het altaar en zij die daarin aanbidden, zijn de Kerk en de eredienst van de Kerk de voorhof binnen de tempel is het goede van de wederzijdse liefde, zoals eerder is gezegd; de natiën aan wie het is gegeven om de heilige stad te vertreden, zijn de boosheden van de liefde van zich en van de wereld, die de Kerk vernietigen, nr. 6306; twee en veertig maanden betekenen iets eenders als zes weken en zes weken iets eenders als de zes dagen van de week, want zes met zeven vermenigvuldigd is twee en veertig; de week betekent een volledige periode, groter of kleiner, nrs. 2044, 3845; de zes dagen die de zevende voorafgaan, die de sabbat is, betekenen de vorige Kerk tot aan het einde en de instauratie van de nieuwe; de sabbat is de verbinding van het goede en het ware, dus de Kerk, nrs. 8495, 8510, 8890, 8893, 9274.

9742. Aan de hoek van de middag tot het zuiden; dat dit betekent die in het licht van het ware is, staat vast uit de betekenis van de middag tot het zuiden, namelijk waar het ware in het licht is, nr. 9642.

Dat de voorhof aan die zijde was, had als oorzaak dat zij die in de voorhof van de hemel zijn, dat wil zeggen, die in de laatste hemel zijn, in het goede van het geloof zijn en het goede van het geloof ontstaat door de verlichting uit het licht dat uit de Heer is; het licht dat uit de Heer is, is het ware van het geloof; en wanneer dit van de wil wordt, wordt het het goede van het geloof genoemd.

Bij degenen die in de uiterlijke voorhof zijn, wordt een nieuwe wil geformeerd in het verstandelijk deel, nr. 9596 en opdat dit wordt geformeerd, is het nodig dat zij in het licht van het ware zijn; vandaar is het, dat de voorhof werd gemaakt aan het zuiden ten opzichte van het habitakel.

9743. De tapijten voor de voorhof; dat dit de waarheden van die hemel betekenen, staat vast uit de betekenis van de gordijnen of de voorhangen, namelijk de waarheden, nrs. 9595, 9596; dus eveneens de tapijten; en uit de betekenis van de voorhof, namelijk de laatste hemel, nr. 9741.

9744. Van getweernd fijn lijnwaad; dat dit betekent uit het verstandelijke, staat vast uit de betekenis van het fijn lijnwaad, namelijk het ware uit hemelse oorsprong, nrs. 5319, 9469; vandaar is het getweernd fijn lijnwaad het verstandelijke, aangezien dit bestaat en als het ware is samengeweven uit waarheden uit hemelse oorsprong.

Er zijn immers twee dingen waarop alles in het heelal betrekking heeft: het Ware en het Goede; daarom heeft de mens een tweetal vermogens: het ene bestemd voor de opneming van het ware, het andere voor de opneming van het goede.

Het vermogen bestemd voor de opneming van het ware wordt het verstand genoemd en het vermogen bestemd voor de opneming van het goede wordt de wil genoemd; voor zoveel dus het verstand is geformeerd uit echte waarheden, voor zoveel munt het uit en voor zoveel is het getweernd fijn lijnwaad, want het fijn lijnwaad is het ware uit het Goddelijke, nr. 5319; dat het getweernd fijn lijnwaad dit is en vandaar het verstandelijke, zie ook nr. 9596.

9745. Honderd el in de lengte; dat dit betekent vol van het goede uit de Heer, staat vast uit de betekenis van honderd, namelijk alles, veel, het volle, waarover hierna; en uit de betekenis van de lengte, namelijk het goede, nrs. 1613, 9487.

Dat het het goede uit de Heer is, komt omdat het goede van het geloof, waarin degenen zijn die in de laatste hemel zijn, die wordt uitgebeeld door de voorhof van het habitakel, uit de Heer is.

Dat honderd is alles, veel en het volle is, komt omdat honderd dezelfde betekenis heeft als tien, duizend en myriaden en dat met deze getallen zulke dingen worden aangeduid, zie de nrs. 2575, 3107, 4638, 8715; en met honderd, nrs. 2636, 4400.

9746. Aan de ene hoek; dat dit betekent waar het ware in het licht is, staat vast uit de betekenis van de hoek van de middag tot het zuiden, die hier de ene hoek is, namelijk waar het ware in het licht is, waarover eerder in nr. 9742.

9747. En zijn kolommen twintig; dat dit betekent de goedheden van het ware ten volle ondersteunend, staat vast uit de betekenis van de kolommen, namelijk de ondersteunende goedheden van de hemel en van de Kerk, nr. 9674; hier de goedheden van het ware, omdat het wordt gezegd van de laatste hemel, die wordt ondersteund door het goede van het geloof, dat hetzelfde is als het goede van het ware; en uit de betekenis van twintig, dus het volle, nr. 9641.

9748. En haar voetstukken twintig, van brons; dat dit betekent de waarheden uit het goede, ook ten volle ondersteunend, staat vast uit de betekenis van de voetstukken, dus de waarheden van het geloof uit het goede, nr. 9643; uit de betekenis van twintig, dus ten volle, nr. 9747; en uit de betekenis van het brons, namelijk het goede, nrs. 425, 1551.

9749. De haken van de kolommen en de banden ervan, van zilver; dat dit betekent de wijzen van de verbinding door het ware, staat vast uit de betekenis van de haken en van de banden, dus de wijzen van de verbinding; dat de haken dit zijn, zie nr. 9676. Dat de banden het zijn, is door de aanwending; en uit de betekenis van het zilver, namelijk het ware, nrs. 1551, 2954, 5658, 6112, 6914, 6917, 7999.

9750. En aldus aan de hoek van het noorden, in de lengte; dat dit betekent waar het goede van het ware in het duister is, staat vast uit de betekenis van de hoek van het noorden, namelijk waar het ware in het duister is; en uit de betekenis van de lengte, dus het goede, nrs. 1613, 9487.

9751. De tapijten honderd in de lengte; dat dit betekent ook vol van het ware uit het goede, staat vast uit de betekenis van de tapijten van de voorhof, dus de waarheden van de laatste hemel, nr. 9743; uit de betekenis van honderd, dus het volle, nr. 9745; en uit de betekenis van de lengte, dus het goede, nrs. 1613, 9487.

9752. En de kolommen ervan twintig; dit betekent de goedheden vanuit het ware ten volle ondersteunend, zoals eerder in nr. 9747.

9753. En haar voetstukken twintig, van brons; dit betekent de waarheden vanuit het goede, ook ten volle ondersteunend, nr. 9748.

9754. De haken van de kolommen en haar banden van zilver; dit betekent de wijzen van de verbinding door het ware, zoals eerder in nr. 9749.

9755. En de breedte van de voorhof aan de hoek van de zee; dat dit betekent de staat van die hemel ten aanzien van de wetenschappelijke waarheden, staat vast uit de betekenis van de breedte, namelijk het ware, nrs. 1613, 3433, 3434, 4482, 9487; uit de betekenis van de voorhof, dus de laatste hemel, nr. 9741; en uit de betekenis van de zee, namelijk waar de verzameling van de wetenschappelijke dingen is, waaruit de redenering is over de waarheden, dus eveneens het natuurlijke en het zinlijke, want deze zijn het die samenhouden. Hier wordt onder de hoek van de zee de hoek van het westen verstaan en met het westen wordt het goede in het duister aangeduid; maar wanneer er niet wordt gezegd het westen, maar de zee, dan wordt het wetenschappelijke aangeduid, dat ook naar verhouding in het duister is, omdat het wetenschappelijke van de natuurlijke of uiterlijke mens is en de natuurlijke of uiterlijke mens in het licht van de wereld is en dit licht is ten opzichte van het licht van de hemel, waarin de innerlijke mens is, zoals de schaduw bij ondergaande zon. Dit kan ook vaststaan uit de dingen die in het andere leven verschijnen; de Zon van de hemel die de Heer is, verschijnt naar het rechteroog toe op gemiddelde hoogte; daarvandaan hebben de engelen van de hemelen alle licht en met het licht alle inzicht en wijsheid; de zon van de wereld echter verschijnt niet, wanneer daarover wordt gedacht; maar in plaats daarvan verschijnt iets duisters uit het tegenovergestelde aan de rug; daar is ook het westen voor de hemelen, want de Heer daar als Zon is daar het oosten.

Daaruit kan vaststaan, dat met het westen het goede in het duister wordt aangeduid en dat daarin de uiterlijke of natuurlijke mens is, die, zoals gezegd, in het licht van de wereld is en dat licht ten opzichte van het licht van de hemel is zoals de schaduw bij ondergaande zon. Het ware echter van de natuurlijke mens wordt aangeduid met het water van de zee; dat ware is het wetenschappelijke; want het ware in de natuurlijke of uiterlijke mens is het ware met de wetenschap, maar het ware in de geestelijke of innerlijke mens is het ware van het geloof; want vanuit het ware met de wetenschap, wordt het ware met het geloof, wanneer dit uit de natuurlijke of uiterlijke mens wordt opgeheven in de geestelijke of innerlijke mens. Vandaar is het dat de waarheden bij de mens in de jeugd de waarheden met de wetenschap zijn, maar dat zij op volwassen leeftijd, indien hij zich laat wederverwekken, de waarheden met het geloof worden; de innerlijke mens immers wordt geleidelijk tot aan die leeftijd geopend.

Dat de zee van de verzameling van de wetenschappen is, komt daarvandaan dat de wateren, de bronnen en de rivieren, de waarheden betekenen; vandaar zijn de verzamelingen ervan zeeën.

Dat dit zo is, staat ook vast uit de plaatsen in het Woord waar de zee en de zeeën worden genoemd, zoals bij David: *‘Van Jehovah is de aarde en haar volheid, het wereldrond en die daarin wonen; Hij heeft het op de zeeën gegrond en op de stromen heeft Hij het gevestigd’*, (Psalm 24:1,2); de aarde en het wereldrond staan voor de Kerk; de zeeën waarop Hij het wereldrond heeft gegrond, zijn de wetenschappelijke waarheden; de stromen daarop waarop Hij het heeft gevestigd, zijn de waarheden van het geloof.

Dat daar niet de aarde, het wereldrond, de zeeën en de stromen worden verstaan, is duidelijk, want het wereldrond is niet op de zeeën gegrond en op de stromen gevestigd.

Bij dezelfde: *‘Gij hebt met Uw sterkte de zee doorbroken, Gij hebt de koppen van de walvissen op de wateren gebroken, Gij hebt de hoofden van Leviathan gebroken; Gij hebt hem tot spijs gegeven aan het volk van de Ziim; Gij hebt de rivieren der sterkte uitgedroogd’*, (Psalm 74:13-15); daar wordt in de innerlijke zin gehandeld over de wetenschappen die de waarheden van het geloof vernietigen; de walvissen, waarvan de hoofden worden gebroken, zijn de wetenschappen in het algemeen, nrs. 42, 7293; evenzo Leviathan, nr. 7293; het volk der Ziim, aan wie hij tot spijs werd gegeven, zijn zij die in valsheden zijn, of de valsheden zelf.

Daaruit blijkt wat de zee is, namelijk dat zij is het wetenschappelijke dat boos wordt aangewend om de waarheden te verzwakken en te vernietigen.

Bij Habakuk: *‘Gij betrad de zee met Uw paarden, het slijk van vele wateren’*, (Habakuk 3:15); de zee betreden met de paarden, wanneer over Jehovah wordt gehandeld, staat voor de natuurlijke mens onderrichten, die de wetenschappelijke dingen heeft.

Bij Zacharia: *‘Te dien dage zullen levende wateren uitgaan van het Heilige Jeruzalem, een deel van die tot de oostelijke zee en een deel van die tot de achtergelegen zee’*, (Zacharia 14:8), de levende wateren uit Jeruzalem zijn de waarheden van het geloof die leven vanuit het goede van de liefde; de oostelijke zee en de achtergelegen zee zijn het natuurlijke en het zinlijke, waar de wetenschappelijke dingen zijn, die de verzamelingen zijn van de waarheden.

Bij Hosea: *‘Achter Jehovah zullen zij gaan en met eer zullen de zonen toetreden uit de zee; met eer zullen zij komen zoals de vogel uit Egypte’*, (Hosea 11:10,11); de zonen uit de zee zijn de wetenschappen die van de natuurlijke mens zijn; vandaar wordt er gezegd, dat zij zullen komen zoals de vogel uit Egypte; Egypte immers in het Woord is het wetenschappelijke, nrs. 9340, 9391.

Bij Ezechiël: *‘Afdalen van op hun tronen zullen alle vorsten der zee en hun mantels afwerpen en de klederen van hun borduursel uittrekken; zij zullen met verschrikkingen worden bekleed; zij zullen zeggen: Hoe zijt gij vergaan, gij die bewoond waart in de zeeën. De geprezen stad, die sterk in de zee is geweest’*, (Ezechiël 26:16,17); daar wordt gehandeld over de

verwoesting van de erkenningen van het goede en het ware, namelijk Tyrus, waarvan daar sprake is, nr. 1201.

De erkenningen van het goede en het ware zijn de wetenschappelijke dingen van de Kerk; de vorsten der zee zijn de voornaamste erkenningen, nrs. 1482, 2089, 5044; de mantels en de klederen van borduursel afwerpen, is de wetenschappelijke ware dingen, nr. 9688, omdat dit met Tyrus wordt aangeduid, wordt daarom Tyrus genoemd: de bewoonde in de zeeën en de sterke stad in de zee.

Bij Jeremia: *‘Over Babel is de zee geklommen met de veelheid van haar golven is zij overdekt; haar steden zijn tot verlatting teruggebracht’*, (Jeremia 51:42,43); Babel staat voor de eredienst die in de uiterlijke zaken heilig verschijnt, maar in de innerlijke zin profaan is, nrs. 1182, 1326; de zee over Babel is het valse vanuit het wetenschappelijke; haar golven zijn de redeneringen daaruit en vandaar de ontkenningen; de steden die in verlatting zijn, zijn de leerstellingen.

Evenzo in de Openbaring: *‘Alle stuurman en elk die op de zeeën verkeert en de bootsgezellen en allen die ter zee handeldrijven, stonden van verre, ziende de rook van Babylon, zeggende: Wee, wee, de grote stad, waarin zijn rijk geworden allen die schepen hebben in de zee vanwege haar kostelijkheid.*

Toen hief een engel een steen op zoals een grote molensteen en wierp die in de zee, zeggende: Zo zal met onstuimigheid Babylon worden neergeworpen’, (Openbaring 18:17-21); de schepen zijn de leerstellingen uit het Woord, nr. 6385; vandaar blijkt, wat de stuurman is en de bootsgezel en verder de zee en de handelaren ter zee; een steen zoals een molensteen is het ware waardoor het geloof is; in de zee geworpen worden, is in het valse van de wetenschappelijke dingen.

Er verschijnen in het andere leven zeeën en eveneens schepen daarin; het is mij vaak gegeven om deze te zien; de zeeën daar betekenen in de slechte zin de valsheden van de wetenschappelijke dingen en degenen die op die schepen zijn, hen die zulke zaken opdringen en onderrichten.

Bij Jeremia: *‘Zo zei Jehovah: , gevende de zon als licht des daags, de ordeningen van de maan en van de sterren als licht ’s nachts, schuddende de zee zodat haar golven bruisen’*, (Jeremia 31:35); de zon als licht des daags, is het goede van de liefde waaruit de waarheden het licht hebben; de ordeningen van de maan en van de sterren als licht ’s nachts, zijn de goedheden van het geloof en van de erkenningen, waaruit het licht van het ware in de duisternis is; de zee schudden zodat haar golven bruisen, is uiteenslaan van de valsheden van de wetenschappen waaruit redeneringen over de waarheden zijn.

Bij Jesaja: *‘Is al afkortende Mijn hand afgekort, dat er geen verlossing is of is er in Mij geen kracht om te ontrukken; zie, door Mijn scheiding droog Ik de zee uit, stel Ik de rivieren tot een woestijn; haar vis zal rotten deswege dat er geen water is en hij sterft van dorst’*, (Jesaja 50:2); de zee uitdrogen, voor het goede en het ware van de wetenschappen verdelgen; de rivieren stellen tot een woestijn, voor de waarheden zelf verwoesten; de vis die zal rotten, is het wetenschappelijke dat van de natuurlijke mens is, nrs. 40, 991; deswege dat er geen water is, is dat het ware er niet is, nrs. 2702, 3058, 3424, 4976, 5668, 8568; evenzo elders bij dezelfde: *‘De wateren uit de zee zullen ontbreken en de rivier zal verdrogen en verdorren en de stromen zullen terugtreden, de rivieren van Egypte zullen verminderd worden en verdrogen’*, (Jesaja 19:5,6); de wateren uit de zee zullen ontbreken, voor: de waarheden waar de verzameling ervan is; de rivieren van Egypte die moeten worden uitgedroogd, zijn de wetenschappelijke dingen.

Bij dezelfde: *‘De aarde is vol van de wetenschap van Jehovah, zoals de wateren de zee bedekken’*, (Jesaja 11:9); de wateren voor de waarheden, de zee voor de verzameling ervan of voor de wetenschappelijke dingen; daarom wordt er gezegd: de aarde is vol van de wetenschap van Jehovah.

Bij Johannes: *‘De tweede engel heeft gebazuind en er werd als het ware een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen en het derde deel van de zee is bloed geworden; waarvandaan is gestorven het derde deel van de schepselen die in de zee waren, hebbende zielen en het derde deel van de schepen is vergaan’*, (Openbaring 8:8,9); de grote berg van vuur brandende is de eigenliefde; de zee waarin hij werd geworpen is het wetenschappelijke in het algemeen; het bloed dat daaruit kwam, is het ware dat vervalst en ontwijd is, nrs. 4735, 4978, 7317, 7326; de daarvandaan gestorven schepselen zijn degenen die in de leerstellingen van het ware zijn.

Evenzo bij dezelfde: *‘De tweede engel goot zijn fiool uit in de zee en zij werd bloed zoals van een dode, waarvandaan alle levende ziel is gestorven in de zee’*, (Openbaring 16:3,4); het wetenschappelijke dat aan de boosheden van dienst is om de waarheden te vernietigen en om de valsheden te bevestigen, is daar de zee.

Bij dezelfde: *‘Het beest opklimmende uit de zee, sprekende lasteringen’*, (Openbaring 13:1) e.v.; het beest uit de zee is het wetenschappelijke dat de waarheden van het geloof vernietigt. Hieruit kan vaststaan, dat de zee daar de verzameling van de wetenschappelijke dingen is, waaruit de redenering over de waarheden van het geloof is.

Omdat de zee dit betekent, wordt daarom van Zebulon gezegd: *‘Dat hij zal wonen aan de oever van de zeeën en aan de haven van de schepen’*, (Genesis 49:13); en elders: *‘Dat hij de toevloed van de zee zal zuigen en de bedekte dingen van de verborgenheden van het zand’*, (Deuteronomium 33:19); onder Zebulon worden in de uitbeeldende zin degenen verstaan die vanuit wetenschappen gevolgtrekkingen maken over de waarheden van het geloof; daarom wordt er gezegd, dat hij zou wonen aan de oever van de zeeën.

De zee is echter in de tegengestelde zin het wetenschappelijke dat de wereld beoogt; haar golven zijn dan de redeneringen vanuit wereldse dingen ten aanzien van Goddelijke dingen; vandaar is ondergedompeld worden in de zee, ondergedompeld worden in de wetenschappelijke zaken vanuit het wereldlijke en de aardse dingen tot aan de ontkenning van het Goddelijk Ware toe, zoals bij Mattheüs: *‘Wie een van de kleinen die in Mij geloven, zal geërgerd hebben, het ware hem beter dat een molensteen aan zijn hals werd gehangen en hij verzonken ware in de diepte der zee’*, (Mattheüs 18:6); de molen is het ware dat het geloof van dienst is, nrs. 4335, 7780; de ezel is het natuurlijke, omdat het een dienstbaarheid is, nrs. 2781, 5741, 5958, 6389, 8078; vandaar is de molensteen het natuurlijk en wereldlijk wetenschappelijke; de hals is de verbinding van de innerlijke en de uiterlijke dingen, nr. 3542; daaraan opgehangen worden, is de afsluiting en de onderschepping van het goede en het ware, nrs. 3542, 3603; verzonken worden in de diepten van de zee, is in het louter wereldlijke en lichamelijke, dus in de hel.

Deze woorden die de Heer sprak, zoals alle overige onderwerpen, zijn dus aanduidingen. Maar het wetenschappelijke wordt met de zee aangeduid volgens de dichtheid en de zwartheid van de wateren ervan en omgekeerd volgens de teerheid en de doorschijnendheid ervan; vandaar is het, dat het wetenschappelijke dat de hemel beschouwt, dus het geestelijke in de natuurlijke mens, *‘de glazen zee’*, wordt genoemd, (Openbaring 15:1,2).

Dat niet de redenering over de waarheden van het geloof vanuit de wetenschappen, maar dat de waarheden aan de harten zullen zijn ingeprent, wordt daarmee aangeduid, *‘dat de zee niet langer zal zijn’*, (Openbaring 21:1).

9756. Tapijten van vijftig ellen; dat dit betekent de waarheden zoveel als nodig is voor de nutten, staat vast uit de betekenis van de tapijten van de voorhof, namelijk de waarheden zodanig als die in de laatste hemel zijn, nr. 9743; en uit de betekenis van vijftig, namelijk alle dingen van één zijde en tevens zoveel als genoeg is; want vijftig betekent iets eenders als vijf; dat vijf dit is, zie de nrs. 9604, 9689; dus eveneens zoveel als nodig is voor de nutten, want dit is zoveel als genoeg is.

9757. De kolommen ervan tien en de voetstukken van deze tien; dat dit betekent de goedheden en daaruit de waarheden ondersteunend, ook zoveel als nodig voor de nutten, staat vast uit de betekenis van de kolommen, dus de ondersteunende goedheden, nr. 9747; uit de betekenis van de voetstukken, namelijk het ware vanuit het goede, ook ondersteunend, nr. 9748; en uit de betekenis van tien, namelijk zoveel als genoeg is of zoveel als nodig voor de nutten.

Het is evenzo gesteld met de ondersteunende goedheden en waarheden als met de waarheden zelf die worden ondersteund, nr. 9756; daarom sluit tien hier iets eenders in als vijftig of als vijf, namelijk zoveel als nodig is voor de nutten; tien verrijst immers uit vijf door vermenigvuldiging; het is immers het dubbele ervan; en de vermenigvuldigde getallen betekenen iets eenders als de enkelvoudige waaruit zij zijn, nrs. 5291, 5335, 5708, 7973.

9758. En de breedte van de voorhof aan de hoek van het oosten naar de opgang; dat dit betekent de staat van het ware van die hemel, waar de goede dingen zijn, staat vast uit de betekenis van de breedte, dus de staat van het ware, nrs. 1613, 3433, 3434, 4482, 9487; uit de betekenis van de voorhof, namelijk de laatste hemel, nr. 9741; en uit de betekenis van het oosten en van de opgang, te weten het goede van de liefde, nrs. 1250, 3249, 3708.

9759. Vijftig ellen; dit betekent zoveel als nodig is voor de nutten, zoals eerder in nr. 9756.

9760. En vijftien ellen de tapijten voor de vleugel; dat dit betekent de waarheden in het licht zoveel als genoeg is, staat vast uit de betekenis van vijftien, namelijk zoveel als voldoende is; uit de betekenis van de tapijten, namelijk de waarheden, nr. 9743; en uit de betekenis van de vleugel, namelijk waar het ware in het licht is; dat dit de vleugel is, is omdat met de vleugel wordt aangeduid één deel van de breedte van de voorhof aan de hoek van het oosten; de breedte immers ervan was vijftig ellen, in het midden van de breedte was de poort, waarvan de bedekking twintig ellen was, volgens vers 16; de beide delen: het ene aan de rechterzijde van de poort en het andere aan de linkerzijde, worden vleugels genoemd; de tapijten voor elke zijde bedroegen twintig ellen; vandaar was de gehele breedte, zoals gezegd, vijftig ellen; er blijkt dus, dat de ene vleugel was naar de middag, maar de andere naar het noorden; vandaar worden met de tapijten voor de vleugel naar de middag de waarheden in het licht aangeduid; de middag immers, is waar het ware in het licht is, nr. 9642; en met de tapijten voor de vleugel naar het noorden, waarover in het volgende vers, worden de waarheden in het duister aangeduid; het noorden immers is waar het ware in het duister is, nr. 3708.

9761. De kolommen ervan drie en de voetstukken ervan deze drie; dat dit betekent de goedheden en daaruit de waarheden, ten volle ondersteunend, staat vast uit de betekenis van de kolommen, dus de ondersteunende goedheden, zoals eerder in de nrs. 9747, 9757; uit de betekenis van de voetstukken, namelijk de waarheden vanuit het goede, ook ondersteunend, waarover ook nr. 9748; en uit de betekenis van drie, namelijk het volle, nrs. 2788, 4495, 7715.

9762. En vijftien ellen de tapijten voor de vleugel, de kolommen ervan drie en de voetstukken van deze drie; dat dit betekent eendere dingen waar de waarheden in het duister zijn; het zijn immers dezelfde woorden als die welke nu eerder zijn ontvouwd; dat echter met de tapijten voor deze vleugel de waarheden in het duister worden aangeduid, zie eerder in nr. 9760.

9763. En voor de poort van de voorhof een bedekking; dat dit betekent de binnenleiding tot die hemel en de bewaking opdat niet zal worden binnengetreden, dan alleen door hen die zijn

voorbereid, staat vast uit de betekenis van de poort, namelijk de vergemeenschapping en de binnenleiding, nr. 8989; uit de betekenis van de voorhof, dus de laatste hemel, nr. 9741; en uit de betekenis van de bedekking, dus de bewaking opdat niet zal worden binnengetreten, want door de bedekking wordt de poort bewaakt.

Dat het de bewaking is dat niet zal worden binnengetreten dan alleen door hen die zijn voorbereid, is omdat niemand in de hemel wordt binnengeleid indien hij niet is voorbereid. Het is hiermee als volgt gesteld; degenen die uit de wereld in het andere leven komen, wat direct na het overlijden plaatsvindt, dragen wereldlijke en aardse dingen met zich mee die niet samenstemmen met de geestelijke en hemelse dingen, waarin de engelen zijn; daarom worden zij die tot de hemel verheven moeten worden, eerst voorbereid, wat plaatsvindt door de afscheiding van de wereldlijke en aardse dingen, die de mens met zich droeg; want indien hij eerder in de hemel werd geheven, zou hij geenszins in de gezelschappen daar kunnen blijven; hij geniet immers van en heeft liefde voor grovere dingen dan die welke overeenkomen met de zuiverheid waarin de engelen zijn; wanneer zij echter zijn voorbereid, dan worden zij door de Heer verheven en binnengeleid in de hemel en dan worden zij binnengelaten in die gezelschappen van engelen waarmee zij ten aanzien van de waarheden en de goedheden van het geloof en van de liefde samenstemmen.

Hieruit kan vaststaan, wat er wordt verstaan onder de bewaking opdat de hemel niet zal worden binnengetreten dan alleen door hen die zijn voorbereid.

9764. Van twintig ellen; dat dit betekent tot het volle, staat vast uit de betekenis van twintig, namelijk het volle, nr. 9641.

9765. Van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad; dat dit de goede dingen van de naastenliefde en van het geloof betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 9687 is getoond, waar eendere woorden staan.

9766. Het werk van een borduurder; dat dit betekent die van het wetenschappelijke zijn, staat vast uit de betekenis van het werk van een borduurder, namelijk het wetenschappelijke, nr. 9688.

9767. De kolommen ervan vier en de voetstukken van deze vier; dat dit betekent de goedheden en daaruit de waarheden, die de verbinding ondersteunen, staat vast uit de betekenis van de kolommen en van de voetstukken, namelijk de goedheden en daaruit de waarheden die ondersteunen, nr. 9761; en uit de betekenis van vier, namelijk de verbinding, nrs. 8877, 9601, 9674.

9768. Al de kolommen van de voorhof rondom; dat dit betekent al het goede dat de hemel ondersteunt, staat vast uit de betekenis van de kolommen rondom, dus al het ondersteunende goede; dat de kolommen de ondersteunende goedheden zijn, zie de nrs. 9747, 9757; en uit de betekenis van de voorhof, namelijk de laatste hemel, nr. 9741.

9769. Gegord met banden van zilver en hun haken van zilver; dat dit betekent alle wijzen van de verbinding door het ware, staat vast uit de betekenis van de banden en de haken, dus de wijzen van de verbinding, nr. 9749; en uit de betekenis van het zilver, namelijk het ware, nrs. 1551, 2954, 5658, 6112, 6914, 6917, 7999.

9770. En hun voetstukken van brons; dat dit de ondersteuning door het goede betekent, staat vast uit de betekenis van de voetstukken, namelijk de ondersteuning, nr. 9643; en uit de betekenis van het brons, namelijk het goede, nrs. 425, 1551.

9771. De lengte van de voorhof honderd in de el; dat dit betekent het goede van die hemel ten volle, staat vast uit de betekenis van de lengte, namelijk het goede, nrs. 1613, 9487; uit de betekenis van de voorhof, namelijk de laatste hemel, nr. 9741; en uit de betekenis van honderd, namelijk het volle, nr. 9745.

9772. En de breedte vijftig bij vijftig; dat dit betekent het ware zoveel als genoeg is, staat vast uit de betekenis van de breedte, dus het ware, waarover de nrs. 1613, 3433, 3434, 4482, 9487; en uit de betekenis van vijftig, namelijk zoveel als genoeg is, nr. 9756.

9773. En de hoogte vijf ellen; dat dit betekent de graden van het goede en het ware, ook zoveel als genoeg is, staat vast uit de betekenis van de hoogte, namelijk de graden ten aanzien van het goede, nr. 9489; en omdat het wordt gezegd met betrekking tot de laatste hemel, zijn het ook de graden ten aanzien van het ware, want deze hemel is in het goede en het ware van het geloof; en uit de betekenis van vijf, namelijk zoveel als genoeg is, nr. 9689.

Dat met de hoogte de graden ten aanzien van het goede en het ware worden aangeduid, is omdat met de hoogte het innerlijke wordt aangeduid, nrs. 1735, 2148, 4599; daarom hoe hoger, des te innerlijker.

Het innerlijke in de hemel is de Heer dichterbij, want de Heer is in het binnenste en vanuit het binnenste gaan alle dingen voort; de afstanden vanuit het binnenste zijn de graden van het goede en het ware uit Hem.

Omdat de Heer het binnenste is, is Hij ook het hoogste; Hij is immers de Zon van de hemel, waaruit alle hoogte in de hemelen is; vandaar is het dat de Heer in het Woord de Hoogste wordt genoemd.

9774. Van getweerd fijn lijnwaad; dat dit betekent de ondersteuning van het verstandelijke, staat vast uit de betekenis van getweerd fijn lijnwaad, namelijk het verstandelijke, nrs. 9596, 9744.

9775. En de voetstukken ervan van brons; dit betekent de ondersteuning van alle dingen door het goede, zoals in nr. 9770; dat zij het zijn van alle dingen, is omdat in dit vers wordt gehandeld over alle dingen van de voorhof.

9776. En aangaande al de vaten van het habitakel in alle dienst ervan; dat dit betekent de wetenschappelijke waarheden en goedheden, die van de uiterlijke mens zijn, staat vast uit de betekenis van de vaten, namelijk de wetenschappelijke dingen, waarover de nrs. 3068, 3079, 9394, 9544; uit de betekenis van het habitakel, dus de hemel, nrs. 9594, 9596, 9632; en uit de betekenis van de dienst, namelijk het uiterlijke of het natuurlijke van de mens, nrs. 3019, 3020, 5305, 7998.

Dat het uiterlijke of het natuurlijke van de mens de dienst is, is omdat dit van dienst moet zijn aan het innerlijke of het geestelijke van de mens; de mens immers is geschapen tot het beeld van de hemel en tot het beeld van de wereld: de innerlijke of de geestelijke mens tot het beeld van de hemel en de uiterlijke of natuurlijke mens tot een beeld van de wereld, nr. 9279; zoals de wereld de hemel moet dienen, zo moet het uiterlijke of het natuurlijke van de mens het innerlijke of het geestelijke dienen; het eerstgenoemde is ook tot de dienst geschapen, want het leeft niet uit zichzelf, dus kan het uit zichzelf niets, maar vanuit het innerlijke of het geestelijke, dat wil zeggen, door dit uit de Heer.

Daaruit blijkt eveneens, dat het uiterlijke of het natuurlijke van de mens niets is tenzij het aan het innerlijke of het geestelijke van dienst is; en dat het voor zoveel iets is als het van dienst is; van dienst zijn is gehoorzamen en het gehoorzaamt dan, wanneer het uit het verstandelijke

niet de redenen neemt die de boosheden van de eigenliefde en de liefde van de wereld begunstigen, maar wanneer het volgbaar is aan de rede en de leer van de Kerk, die dicteren dat het goede en het ware niet moet worden gedaan ter wille van zich en van de wereld als einddoelen, maar ter wille van het goede en het ware zelf, zo doet de Heer die dingen door de hemel van de mens, dat wil zeggen, door het innerlijke van hem; want al het goede en ware is uit de Heer en wel dermate, dat het goede en het ware bij de mens de Heer Zelf is. Hieruit kan vaststaan, waarvandaan het is dat de uiterlijke mens de innerlijke mens ten dienste zal zijn.

9777. Al de pinnen ervan en al de pinnen van de voorhof, van brons; dat dit betekent alle verbindende en bevestigende dingen van de ene en de andere hemel, de middelste en de laatste, door het goede, staat vast uit de betekenis van de pinnen, dus de verbindende en bevestigende dingen, waarover hierna; uit de betekenis van het habitakel, dat hier wordt verstaan onder ‘ervan’, dus de hemel, in het bijzonder de middelste hemel, nrs. 9594, 9596, 9632; uit de betekenis van de voorhof, namelijk de laatste hemel, nr. 9741; en uit de betekenis van het brons, namelijk het uiterlijk goede, nrs. 425, 1551.

Dat de pinnen of de nagelen de verbindende en de bevestigende dingen zijn, komt omdat die verbinden en bevestigen.

Eendere dingen worden daarmee ook overal in het Woord aangeduid, zoals bij Jesaja: *‘Verruim de plaats van uw tent en laten zij de gordijnen van uw habitakels uitbreiden, verhinder het niet; maak uw koorden lang en bevestig uw nagelen’*, (Jesaja 54:2); daar wordt gehandeld over de nieuwe Kerk uit de Heer; de plaats van de tent verruimen en de gordijnen van de habitakels uitbreiden, voor de leer van het goede en het ware en de eredienst daaruit, nr. 9596; de lange koorden en de nagelen staan voor de aaneenschakeling en bevestiging in ruime mate van de waarheden.

Dat ook de voorhof koorden had, zie (Exodus 35:18; Numeri 3:37; 4:32).

Bij dezelfde: *‘Schouwt Zion, uw ogen zullen Jeruzalem zien, het kalme habitakel, de tabernakel die niet wordt verstrooid; de nagelen ervan zullen voor altijd niet worden verwijderd en geen koorden ervan zullen worden verscheurd’*, (Exodus 33:20); de nagelen en de koorden staan hier eveneens voor de bevestigende en de verbindende dingen.

De nagelen staan voor de bevestiging en de verbinding ook bij (Jesaja 41:7) en bij (Jeremia 10:4); maar daar wordt gehandeld over de afgoden, waarmee de leren van het valse worden aangeduid, omdat die uit het eigen inzicht zijn, nrs. 8941, 9424.

Met de nagel echter waaraan iets wordt opgehangen, wordt de aanhechting en de aanbinding aangeduid, bij (Jesaja 22:23,24; Ezechiël 15:3).

9778. vers 20,21. *En gij zult de zonen Israëls gebieden en laten zij nemen tot u olijfolie, zuivere, gestoten, voor de luchter, om te doen opgaan de lamp bij voortduur. In de tent der samenkomst, van buiten de voorhang, die over de getuigenis is, ordenen zal die Aharon en zijn zonen van de avond tot aan de morgen vóór Jehovah; een inzetting der eeuw voor hun geslachten van met de zonen Israëls.*

En gij zult de zonen Israëls gebieden, betekent aan de Kerk door het Woord uit de Heer; en laten zij nemen tot u olijfolie, betekent het goede van de naastenliefde en van het geloof; zuivere gestoten, betekent vandaar echt en doorzichtig; voor de luchter, betekent de geestelijke hemel; om te doen opgaan de lamp bij voortduur, betekent daarvandaan het geloof en door dat uit de Heer het inzicht van het ware en de wijsheid van het goede; in de tent der samenkomst, betekent waar de tegenwoordigheid van de Heer is; van buiten de voorhang die over de getuigenis is, betekent waar de vergemeenschapping is en door het verenigende middel de verbinding met de Heer in de binnenste hemel; ordenen zal die Aharon en zijn

zonen, betekent de voortdurende invloeiing uit de Heer; van de avond tot aan de morgen vóór Jehovah, betekent bij voortduur in elke staat; een inzetting der eeuw, betekent de Goddelijke orde; voor hun geslachten van met de zonen Israëls, betekent het eeuwige voor het geestelijk rijk.

9779. En gij zult de zonen Israëls gebieden; dat dit betekent aan de Kerk door het Woord uit de Heer, staat vast uit de betekenis van Mozes, die hier gij is, namelijk de Heer ten aanzien van het Woord, of het Woord dat uit de Heer is, waarover de nrs. 4859, 5922, 6752, 7014, 7089, 9372; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, dus de geestelijke Kerk, nr. 9340; daaruit blijkt, dat daarmee dat Mozes de zonen Israëls zou gebieden, wordt aangeduid aan de Kerk door het Woord uit de Heer.

9780. En laten zij nemen tot u olijfolie; dat dit het goede van de naastenliefde en van het geloof betekent, staat vast uit de betekenis van de olijfolie, namelijk het goede van de hemelse liefde, nr. 886; maar hier het goede van de geestelijke liefde, namelijk het goede van de liefde jegens de naaste en het goede van het geloof; dat dit goede hier met de olijfolie wordt aangeduid, is omdat die was voor de lichter of kandelaar en de kandelaar duidt de geestelijke hemel aan, nr. 9548; de geestelijke hemel op aarde is de geestelijke Kerk. De olie en de olijf betekenen in het Woord zowel het hemels goede als het geestelijk goede; het hemels goede, waar wordt gehandeld over het hemels rijk of de hemelse Kerk en het geestelijk goede, waar wordt gehandeld over het geestelijk rijk of de geestelijke Kerk; die rijken of die Kerken worden onderscheiden door de hoedanigheden van het goede. De goedheden van het hemels rijk of van de hemelse Kerk zijn het goede van de liefde tot de Heer en het goede van de wederzijdse liefde; en de goedheden van het geestelijk rijk of van de geestelijke Kerk zijn het goede van de liefde jegens de naaste en het goede van het geloof, nr. 9741.

Over deze goedheden en waarheden daaruit, wordt overal in het Woord gehandeld, want het Woord is de leer van het goede: het is immers de leer van de liefde tot de Heer en van de liefde jegens de naaste, (Mattheüs 22:34-39); en al het goede is van de liefde, ook het goede van het geloof, want dit ontstaat uit het goede van de liefde en niet zonder dit.

Omdat het Woord de leer van het goede is, moet men daarom, opdat het Woord zal worden verstaan, weten wat het goede is; en niemand weet wat het goede is, tenzij hij leeft in het goede volgens het Woord, dan boezemt de Heer het goede in zijn leven in; vandaar ontwaart de mens dit en voelt hij dit, bijgevolg vat hij dit zodanig als het is; anders verschijnt het niet, omdat het niet wordt waargenomen.

Daaruit kan vaststaan, in welke staat degenen zijn die de dingen die in het Woord zijn, slechts weten en zich overreden dat het zo is en het niet doen; deze mensen zijn in geen erkentenis ten aanzien van het goede, dus ook niet ten aanzien van het ware; want het ware wordt gekend vanuit het goede; en nooit zonder het goede, tenzij zoals iets wetenschappelijks dat van leven verstoken is en dat in het andere leven vergaat.

Dat de olie en eveneens de olijf het goede zijn, staat vast uit de plaatsen in het Woord waar zij worden genoemd, zoals bij Zacharia: *'Ik zag een kandelaar van goud, twee olijven daarnaast, een ter rechter van het kruikje en een ter linker ervan; deze zijn de twee zonen der olie staande naast de Heer der ganse aarde'*, (Zacharia 4:2,3,14); de twee olijven en de twee zonen der olie, zijn het goede van de liefde tot de Heer, namelijk aan Zijn rechterzijde en het goede van de liefde jegens de naaste, aan de linkerzijde.

Evenzo bij Johannes: *'De twee getuigen profeteerden duizend tweehonderd en zestig dagen; dezen zijn de twee olijven en de twee kandelaren voor de God der aarde staande'*, (Openbaring 11:3,4); de twee olijven en de twee kandelaren zijn diezelfde goedheden, die, omdat zij uit de Heer zijn, de twee getuigen worden genoemd.

Bij dezelfde: *'Ik hoorde een stem in het midden van de vier levende wezens [dieren], zeggende: Doe de olie en de wijn geen schade aan'*, (Openbaring 6:6); de olie voor het goede van de liefde en van de naastenliefde, de wijn voor het goede en het ware van het geloof.

Bij Jesaja: *'Ik zal in de woestijn geven de ceder van Sittah en de mirteboom en het hout der olie'*, (Jesaja 41:19).

Bij Jeremia: *'Zij zullen komen en zingen in de hoogte van Zion en zij zullen samenvloeien tot het goede van Jehovah, tot de tarwe en tot de most en tot de olie'*, (Jeremia 31:12).

Bij Joël: *'Het veld is verwoest, het land treurt, omdat het koren verwoest is, de most verdroogd is, de olie verkwijnt'*, (Joël 1:10).

Bij dezelfde: *'De dorsvloeren zijn vol van zuiver koren en de perskuipen vloeien over van most en olie'*, (Joël 2:24).

Bij Mozes: *'Ik zal de regen aan uw land geven te zijner tijd, opdat gij verzamelt uw koren, uw most en uw olie'*, (Deuteronomium 11:14).

Hier wordt gezegd: koren, most en olie, maar dat die dingen niet worden verstaan, kan voor elk mens vaststaan die hierover nadenkt; het Woord immers is, omdat het Goddelijk is, geestelijk en niet wereldlijk, dus wordt er niet over koren, most en olie van de aarde gehandeld, voor zover zij het lichaam van dienst zijn tot spijs, maar voor zover zij de ziel van dienst zijn, want alle spijzen in het Woord betekenen hemelse spijzen, zoals ook het Brood en de Wijn in het Heilig Avondmaal.

Wat in de aangehaalde plaatsen het koren en de most betekenen, zie de nrs. 3580, 5295, 5410, 5959; wat de olie betekent, blijkt daaruit.

Evenzo is het gesteld met al de dingen die de Heer heeft gesproken, toen Hij in de wereld was, zoals wat Hij zei met betrekking tot de Samaritaan, *'dat hij, toen hij toeging naar de, door de rovers, gewonde man, en toen zijn wonden verbond en daarin olie en wijn goot'*, (Lukas 10:33,34); hier wordt niet olie en wijn verstaan, maar het goede van de liefde en van de naastenliefde: onder de olie het goede van de liefde en onder de wijn het goede van de naastenliefde en het geloof; er wordt immers gehandeld over de naaste, dus over de naastenliefde jegens hem; dat de wijn dit is, zie nr. 6377.

Evenzo de woorden die de Heer sprak over *'de tien maagden van wie er vijf hun lampen namen en niet tegelijk olie en vijf ook olie en dat dezen in de hemel werden toegelaten, maar eerdergenoemden werden verworpen'*, (Mattheüs 25:3,4) e.v.

De olie in de lampen is het goede van de liefde en van de naastenliefde in de waarheden van het geloof; de maagden die de lampen en geen olie namen, zijn zij die het Woord horen, dit lezen en zeggen dat zij geloven en toch daardoor niets van het goede doen en indien zij het wel doen, is het niet vanuit liefde van het goede of van het ware, maar uit de liefde van zich en van de wereld.

Omdat de olie het goede van de naastenliefde betekende, werden daarom ook de zieken met olie gezalfd en werden zij genezen, zoals men leest over de discipelen van de Heer die *'uitgaande, de demonen uitwierpen en de zieken zalfden met olie en hen genazen'*, (Markus 6:13).

Bij David: *'Gij zult mijn hoofd vet maken met olie, mijn beker zal overvloeien'*, (Psalm 23:5); het hoofd vet maken met olie, voor begiftigen met het hemelse goede.

Bij Mozes: *'Jehovah spijzigde met de inkomst van de velden, Hij deed hem honing zuigen uit de steenrots en olie uit de kei van de rots'*, (Deuteronomium 32:13); daar ten aanzien van de Oude Kerk; olie zuigen uit de kei van de rots, staat voor doordrenkt worden van het goede door de waarheden van het geloof.

Bij Habakuk: *'De vijgenboom zal niet bloeien, ook geen inkomst in de wijnstokken, het werk van de olijzal liegen en de velden zullen geen spijs brengen'*, (Habakuk 3:17).

Hier worden niet de vijgenboom, noch de wijnstokken, noch de olij, noch de velden verstaan, maar de hemelse dingen waarmee die overeenstemmen; wat ook eenieder uit

zichzelf kan erkennen, die erkent dat het Woord handelt over zulke dingen die van de hemel en van de Kerk zijn, dus die van de ziel zijn.

Maar degenen die niet dan alleen over wereldlijke, aardse en lichamelijke dingen denken, zien deze dingen niet, ja, zelfs willen zij die ook niet zien en zeggen bij zichzelf: Wat zijn geestelijke dingen wat hemelse dingen, dus wat is hemels voedsel?

Dat die dingen van het inzicht zijn en van de wijsheid, weten zij weliswaar wanneer het wordt gezegd, maar dat zij van het geloof en de liefde zijn, dit willen zij niet weten.

De oorzaak hiervan is, dat zij het leven niet met zulke zaken doordrenken en vandaar niet tot aan het inzicht en de wijsheid van de hemelse waarheden en goedheden toekomen.

Bij Ezechiël: *‘Ik waste u met wateren en Ik spoelde uw bloeden van over u af en Ik zalfde u met olie; Ik bekleedde u met het geborduurde; uw klederen waren fijn lijnwaad, zijde en geborduurd werk; gij at meelbloem en honing en olie.*

Maar gij hebt uw geborduurde klederen genomen en de beelden bedekt en Mijn olie en Mijn reukwerk hebt gij gegeven vóór hen’, (Ezechiël 16:9,10,13,18).

Wie kan niet zien, dat daar niet worden verstaan klederen uit geborduurd werk, fijn lijnwaad en zijde, noch olie, honing en meelbloem, maar de Goddelijke dingen die van de hemel en van de Kerk zijn, want er wordt gehandeld over Jeruzalem, waaronder de Kerk wordt verstaan; en daarom worden onder de dingen die worden vermeld, zulke zaken verstaan die van de Kerk zijn; dat onder de afzonderlijke dingen iets speciaals van de Kerk wordt verstaan, staat vast, want in het Woord, dat Goddelijk is, is geen woord ijdel of leeg.

Dat Jeruzalem de Kerk is, zie nr. 3654; wat verder het geborduurde is, nr. 9688; wat het fijn lijnwaad, nrs. 5319, 9469; wat de meelbloem, nr. 2177; wat de honing, nrs. 5620, 6857; wat met wateren wassen, nrs. 3147, 5954, 9088; en wat de bloeden afspoelen, nrs. 4735, 9127.

Bij Hosea: *‘Efraïm weidt zich met wind; zij maken een verbond met de Assyriër en de olie wordt nedergevoerd tot Egypte’, (Hosea 12:2).*

Deze zaken worden in het geheel niet verstaan, indien men niet weet wat Efraïm is, wat de Assyriër en wat Egypte.

Daarmee wordt echter het verstandelijke van de mens van de Kerk beschreven, dat door de redeneringen vanuit de wetenschappen wordt verdraaid; Efraïm immers is het verstandelijke, nrs. 3969, 5354, 6222, 6238, 6267; de Assyriër de redenering, nr. 1186; en Egypte het wetenschappelijke, nr. 9391; vandaar is de olie tot Egypte nedervoeren, het goede van de Kerk zo bezoedelen.

Dat de Heer zo vaak de olijfborg opklom, (Lukas 21:37; 22:39), was omdat de olie en de olijf het goede van de liefde betekende en eveneens de berg, nrs. 6435, 8758.

De oorzaak hiervan was, dat in de Heer, toen Hij in de wereld was, alle uitbeeldingen van de hemel waren; de algehele hemel immers werd door die dingen aan Hem toegevoegd; daarom was alles wat Hij verrichtte en al wat Hij sprak, Goddelijk en hemels en de laatste dingen uitbeeldend waren.

De Olijfborg beeldde de hemel uit ten aanzien van het goede van de liefde en van de naastenliefde, zoals eveneens kan vaststaan bij Zacharia: *‘Jehovah zal uitgaan en Hij zal strijden tegen de natiën; Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfborg, die vóór de aangezichten van Jeruzalem is; en de Olijfborg zal worden gespleten, zodat een deel ervan is naar de opgang en naar de zee, met een grote vallei en een deel van de berg zal wijken naar het noorden en een deel ervan naar de middag’, (Zacharia 14:3,4).*

Daar wordt gehandeld over de Heer en over Zijn Komst; met de Olijfborg wordt het goede van de liefde en van de naastenliefde aangeduid, dus de Kerk, want die goedheden maken de Kerk; dat de Kerk zou wijken van de Joodse natie en bij de natiën zou worden geïnstaurerd, wordt daarmee aangeduid, dat die berg zou worden gespleten naar de opgang, naar de zee en naar het noorden en naar de middag; iets eenders als met de woorden van de Heer bij Lukas: *‘Gijlieden zult buiten uitgeworpen zijn; daarentegen zullen zij komen van de opgangen en*

van de ondergangen en van het noorden en van de middag, aanzittende in het rijk Gods', (Lukas 13:28,29).

In de universele zin wordt daaronder verstaan, dat Jehovah zal uitgaan en zal strijden tegen de natiën en dat Zijn voeten zullen staan op de Olijfberg, die vóór de aangezichten van Jeruzalem is, en dat de Heer uit de Goddelijke Liefde zou strijden tegen de hellen; de natiën immers zijn de boosheden die uit de hellen zijn, nrs. 1868, 6306; en de Olijfberg waarop Zijn voeten zullen staan, is de Goddelijke Liefde.

9781. Zuivere, gestoten; dat dit betekent echt en doorzichtig, staat vast uit de betekenis van zuiver, wanneer wordt gehandeld over het goede dat met de olie wordt aangeduid, dus het echte, want hoe meer het goede hemels is, hoe meer het echt is en des te zuiverder is het; en uit de betekenis van gestoten, wanneer gehandeld wordt over het goede dat met de olie wordt aangeduid, namelijk doorzichtig.

Het goede wordt doorzichtig genoemd, wanneer dit het ware wordt, want het goede verschijnt door het ware; het ware immers is de vorm van het goede en het goede verschijnt niet in het licht tenzij in een vorm; in hoe beter de vorm waarin het goede zich vertoont, des te meer doorzichtig verschijnt het; het goede zelf immers blinkt daaruit op en wel dermate dat het èn het verstandelijke èn tegelijk het wilsdeel van de ander aandoet.

Want zoals het is gesteld met het goede en het ware, zo is het ook gesteld met de wil en met het verstand bij de mens; want de wil is bestemd voor de opneming van het goede en het verstand is bestemd voor de opneming van het ware; de wil verschijnt ook niet in het licht dan alleen door het verstand; het is immers het verstand dat het wilsdeel formeert en dit doorzichtig vertoont.

Dat wat wordt geformeerd, wordt als het ware in de delen verdeeld en tussen die analytisch vergezelschapt delen worden verschillende betrekkingen of verschillende verhoudingen opgesteld; zo vertoont zich het goede in het verstand en wordt doorzichtig gemaakt.

Het goede dat in het verstand doorzichtig is gemaakt, is het ware van dat goede.

Vandaar nu is het, dat de olie gestoten moest worden, zoals ook de wierook, waarvan wordt gezegd dat *'hij zuiver zal zijn en dat daarvan heel klein poeder zal worden gestoten en daarmee zo zal worden gerookt'*, (Exodus 30:34-36).

Iets eenders als met gestoten wordt aangeduid, wordt ook aangeduid met het vermaalde, zoals kan vaststaan uit de betekenis van de tarwe en van het tarwemeel; tarwe betekent het goede en de meelbloem het ware ervan.

Zoals het gestotene en het vermaalde in de echte zin het doorzichtige betekent, zo betekent het gestotene en het vermaalde in de tegengestelde zin het doorzichtige boze; dit wordt daarmee aangeduid, dat Mozes, 'het gouden kalf stampte door het terdege te vermalen en het tot stof verdund wegwierp in de beek die van de berg neerdaalt', (Deuteronomium 9:21), nr. 9391.

9782. Voor de lichter; dat dit de geestelijke hemel betekent, staat vast uit de betekenis van de lichter, of van de kandelaar, namelijk de geestelijke hemel, nr. 9548.

9783. Om te doen opgaan de lamp bij voortduur; dat dit betekent daarvandaan het geloof en daardoor uit de Heer het inzicht van het ware en de wijsheid van het goede, staat vast uit de betekenis van de lamp, namelijk het geloof en daaruit het inzicht van het ware en de wijsheid van het goede, waarover nr. 9548; dat de lamp het geloof is, is omdat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer het licht in de hemelen is.

Dit licht, door de engelen daar of door de mens opgenomen, is zoals een lamp; het verlicht immers alle dingen van het gemoed en geeft inzicht en wijsheid; het opgenomen licht is het geloof.

Maar men moet weten, dat het geloof niet een lamp is of het gemoed verlicht, tenzij dit uit naastenliefde is, dus tenzij het de naastenliefde is.

Het is met het geloof en de naastenliefde gesteld zoals met het ware en het goede; het ware is de vorm van het goede of het goede geformeerd opdat het in het licht zal verschijnen; zo is dus het geloof de vorm van de naastenliefde of de geformeerde naastenliefde; ook behoort tot het geloof het ware en tot de naastenliefde het goede; dat wat immers het ware is, wordt geloofd en wordt van het geloof en dat wat het goede is, wordt geliefd en wordt van de naastenliefde; het ware zelf en het goede zelf dat wordt geliefd, is de naaste en de liefde ervan is de naastenliefde.

9784. In de tent der samenkomst; dat dit de tegenwoordigheid van de Heer betekent, staat daaruit vast dat de tent daarom werd gemaakt, opdat de Heer daar zou samenkomen met Mozes en Aharon en ook met de zonen Israëls; daarom werd ook het heilige van de eredienst daar ingesteld, zoals kan vaststaan uit deze woorden in Exodus: *‘Zij zullen een gedurig brandoffer maken aan de deur van de tent der samenkomst vóór Jehovah, waar Ik met ulieden zal samenkomen om daar met u te spreken; en Ik zal daar samenkomen met de zonen Israëls; en het zal worden geheiligd door Mijn heerlijkheid; en Ik zal de tent der samenkomst heiligen en het altaar; en Ik zal Aharon en zijn zonen heiligen, opdat zij Mij het priesterschap vervullen; en Ik zal wonen in het midden van de zonen Israëls’*, (Exodus 29:42-45).

Dat de Heer daar met hen samenkwam of daar tegenwoordig was, elders: *‘Toen alle dingen voleindigd waren, bedekte de wolk de tent der samenkomst en de heerlijkheid van Jehovah vervulde het habitakel; ook kon Mozes niet binnentreden in de tent der samenkomst, omdat daarop de wolk was en de heerlijkheid van Jehovah het habitakel vervulde; de wolk van Jehovah was op het habitakel bij dag en het vuur was bij nacht daarin, in de ogen van het gehele huis Israëls’*, (Exodus 40:33).

Hieruit kan vaststaan dat met de tent der samenkomst, wordt aangeduid, waar de tegenwoordigheid van de Heer is; de oorzaak dat dit zo is, was dat de tent de hemel uitbeeldde en de hemel is de hemel krachtens de tegenwoordigheid van de Heer daar; daarom wordt ook deze het habitakel van Jehovah genoemd.

9785. Van buiten de voorhang die over de getuigenis is; dat dit betekent waar de vergemeenschapping is en door het verenigende middel de verbinding met de Heer in de binnenste hemel, staat vast uit de betekenis van de voorhang, dus het middel dat de binnenste en de middelste hemel verenigt, nrs. 9670, 9671; dus waar de vergemeenschapping en de verbinding is; en uit de betekenis van de getuigenis, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware.

9786. Ordenen zal die Aharon en zijn zonen; dat dit de voortdurende invloeiing uit de Heer betekent, staat vast uit de betekenis van ordenen, wanneer wordt gehandeld over de Heer. Dit wordt uitgebeeld door Aharon, namelijk de invloeiing, want alle vergemeenschapping van het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware uit de Heer en alle verbinding met Hem, vindt plaats door invloeiing.

De engelen en de mens zijn de opnemende vormen.

Dat de voortdurende invloeiing wordt aangeduid, komt omdat er wordt gehandeld over de ordening van de lamp van de avond tot aan de morgen, waarmee wordt aangeduid voortdurend en altijd.

Dat het de invloeiing uit de Heer is, komt omdat door Aharon de Heer werd uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Goede en door zijn zonen ten aanzien van het Goddelijk Ware, waarover hierna.

9787. Van de avond tot aan de morgen vóór Jehovah; dat dit betekent voortdurend in elke staat, staat vast uit de betekenis van de avond, namelijk het einde van de ene staat, nr. 8426; en uit de betekenis van de morgen, namelijk de aanvang van de andere, nr. 8427; dat het is voortdurend in elke staat, is omdat de avond elke staat van schaduw insluit, die wordt aangeduid met de volgende nacht en de morgen elke staat van licht insluit, die wordt aangeduid met de volgende dag; want bij de Heer zijn de volgende en de toekomstige dingen tegelijk in het tegenwoordige; alles immers wat de Heer bij de mens ordent, dat wil zeggen, waarin Hij voorziet, is eeuwig.

Hieruit kan vaststaan, dat met de ordening van de lamp van de avond tot aan de morgen, de voortdurende invloeiing van het goede en het ware uit de Heer bij voortduur in elke staat wordt aangeduid.

9788. Een inzetting der eeuw; dat dit de Goddelijke orde betekent, staat vast uit de betekenis van de inzetting, namelijk de Goddelijke orde, nrs. 7884, 7995, 8357; en uit de betekenis van de eeuw, namelijk het eeuwige; dat wat Goddelijk is, is ook eeuwig.

9789. Voor hun geslachten van met de zonen Israëls; dat dit betekent het eeuwige voor het geestelijk rijk, staat vast uit de betekenis van geslachten, namelijk het eeuwige, waarover hierna; en uit de betekenis van de zonen Israëls, te weten de geestelijke Kerk, nr. 9340; dus eveneens het geestelijk rijk, want het geestelijk rijk van de Heer in de hemelen is de geestelijke hemel en op aarde is het de geestelijke Kerk.

Dat de geslachten het eeuwige zijn, komt omdat daaronder in de innerlijke zin de geslachten van het geloof en van de naastenliefde worden verstaan, nrs. 613, 2020, 2584, 6239, 9042, 9079, dus de dingen die van de hemel en van de Kerk zijn, die eeuwig zijn.

Met de zonen Israëls, met betrekking tot wie van geslachten wordt gesproken, wordt ook de Kerk aangeduid, nr. 9340.

Dat met de geslachten het eeuwige wordt aangeduid, blijkt uit de volgende plaatsen in het Woord, bij Jesaja: *‘Mijn gerechtigheid zal tot in het eeuwige zijn en Mijn heil tot in de geslachten der geslachten; ontwaak naar de dagen der oudheden, de geslachten der eeuwigheden’*, (Jesaja 51:8,9).

Bij dezelfde: *‘Ik zal u stellen tot een grootheid der eeuwigheden, een vreugde van geslacht en van geslacht’*, (Jesaja 60:15).

Bij dezelfde: *‘Tot in het eeuwige zal haar rook opklimmen, van geslacht tot geslacht zal zij woest zijn, tot in de voortdurendheid der voortdurendheden zal geen door haar doorgaan’*, (Jesaja 34:10).

Bij David: *‘De raad van Jehovah zal staan tot in het eeuwige, de denkingen des harten tot in geslacht en geslacht’*, (Psalm 33:11).

Bij dezelfde: *‘Ik zal Uw Naam loven tot in het eeuwige en voortdurende; geslacht aan geslacht zal Uw werken loven’*, (Psalm 145:2-4).

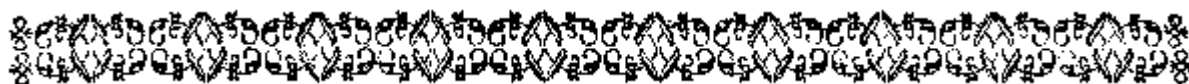
Bij dezelfde: *‘Zij zullen U vrezen met de zon en vóór de maan, van geslacht der geslachten’*, (Psalm 72:5).

Bij Mozes: *‘Dit is Mijn Naam tot in het eeuwige en dit Mijn gedachtenis tot in geslacht en geslacht’*, (Exodus 3:15) en meermalen elders.

Er wordt gezegd tot in het eeuwige en tot in geslacht en geslacht en van het eeuwige wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Hemelse of het Goede en van geslacht met betrekking tot het Goddelijk Geestelijke of Ware.

Er zijn immers in het Woord, vooral in het profetische, meestal twee uitdrukkingen ten aanzien van een en dezelfde zaak, zoals in de aangehaalde plaatsen ‘tot in het eeuwige en tot in geslacht en geslacht’, en dit ter wille van het hemels huwelijk in alle en de afzonderlijke

dingen van het Woord; het hemels huwelijk is het huwelijk van het Goede en het Ware, of de verbinding van de Heer en van de hemel; zie daarover nr. 9263.

Vervolg over de eerste aardbol, gezien in de sterrenhemel

9790. Het werd ook gegeven enige inwoners te zien, die van een lagere stand waren; zij werden gezien met kleding zodanig als waarin de boeren in Europa zijn gekleed; er werd ook een man met zijn vrouw gezien; zij verscheen schoon van gestalte en fatsoenlijk van voorkomen; de man evenzo; maar tot mijn verwondering wandelde hij plechtstatig, met een als het ware hoogmoedige tred; de vrouw daarentegen met een nederige tred.

Door de engelen werd gezegd, dat zodanig de gewoonte op die aardbol is en dat de mannen die zodanig zijn, worden geliefd, omdat zij toch goed zijn.

Verder werd gezegd, dat het hun niet is veroorloofd verscheidene echtgenoten te hebben, aangezien dit tegen de wetten is.

9791. De mens die in de geest is, kan, wanneer dit door de Heer wordt gegeven, de dingen schouwen die zich voordoen op de aardbol die hij nabij is; want er is in het andere leven geen ruimte, dus geen afstand voor hen die in een eendere staat zijn, volgens hetgeen eerder is gezegd in de nrs. 9579, 9580, 9581.

Dit is op eendere wijze gebeurd, zoals met de geesten van bepaalde aardbollen in onze zonnewereld, aan wie het door de Heer werd gegeven door mijn ogen verscheidene dingen te zien op onze aarde, over deze aangelegenheid is eerder al enige malen gehandeld.

9792. De vrouw die werd gezien, had vóór de borst een wijde bedekking, waarachter zij zich kon verbergen; en dit was zo gemaakt dat zij de armen daarin kon steken en zich daarin hullen en zo gaan; dit kon aan de onderkant worden opgeslagen en wanneer het was opgeslagen en aan het lichaam was aangeplooid, verscheen het tegelijk als een omslagdoek over de borst zodanig als de vrouwen van onze aarde dragen.

Maar hetzelfde kledingstuk was ook de man als bedekking van dienst; het werd gezien dat hij het van de vrouw overnam en het over zijn eigen rug aandeed en de onderkant losmaakte, die zoals een toga tot de voeten neerviel en op die wijze bekleed wandelde hij voort.

9793. Daarna sprak ik met de geesten die van die aardbol waren, aan wie ik verscheidene dingen van onze aarde vertelde, zoals dat hier wetenschappen zijn die niet elders zijn, zoals: sterrenkunde, meetkunde, werktuigkunde, natuurkunde, scheikunde, geneeskunde, gelaatkunde, wijsbegeerte en nog andere kunsten die ook elders niet bekend zijn, zoals die van scheepsbouw, metalen smelten, op papier schrijven en dat door druk verspreiden en van het op die wijze meedelen aan allen op de gehele aarde en ook dat het bewaard kan worden voor het nageslacht tot in duizenden jaren; en dat dit zo heeft plaatsgevonden met het Woord, dat uit de Heer is; en dat daarom het onthulde Woord bestendig blijvend is op deze aarde, nrs. 9350 tot 9360.

9794. Tenslotte werd mij de hel getoond van degenen die van die aardbol zijn; zij die van daar werden gezien, joegen de grootste schrik aan; ik zou het niet wagen hun monsterlijke aangezichten te beschrijven.

Ook werden daar vrouwelijke magiërs gezien, die afgrijselijke kunstgrepen uitoefenen. Zij verschenen in het groen gekleed en waren huiveringwekkend.

9795. Over de tweede aardbol gezien in de sterrenhemel, aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde hoofdstuk 27

